

ROTA

Słyszalne na Litwie na falach krótkich

poniedziałek - sobota - od 7⁰⁰ do 9¹⁵,
niedziela - od 8⁰⁰ do 10⁰⁰ - 15455 kHz (25 m).
Codziennie od 17⁰⁰ do 24⁰⁰ - 7400 kHz (41 m)

DODATEK HISTORYCZNO-PATRIOTYCZNY DLA POLAKÓW NA LITWIE

9-15 marca 2023 r., nr 1246

Idy Teatralne 2023 rozpoczęte!

Upamiętnienie Żołnierzy Wyklętych

1 marca rozpoczął się 16. Festiwal Idy Teatralne, organizowany przez Polski Teatr „Studio” w Wilnie.

W Narodowy Dzień Pamięci Żołnierzy Wyklętych zaoferowaliśmy już od 10 lat grany i znany widzom w Wilnie, na Litwie i w Polsce spektakl „Zapiski Oficera Armii Czerwonej”, by upamiętnić Żołnierzy Wyklętych.

Tytułową rolę Michaiła Zubowa zagrał Edward Kiejzik. Rolę Duni wykonała Monika Jodko. Oficera NKWD – Jacek Orszewski. Wszystkie środki ze sprzedaży biletów zostały przekazane dla Hospicjum im. Bł. Ks. Michała Sopoćki w Wilnie. Zachwyty widza podczas spektaklu jest niczym innym jak długa i wyczerpująca praca aktora nad sobą. Oto te słowa odzwierciedlają dzisiejszego widza, który wyrażał

empathię aktorom. Dziękujemy przybyłym szkołom za aktywny udział w naszych festiwalach: Gimnazjum im. Szymona Konarskiego, Progimnazjum im. Jana Pawła II, Gimnazjum w Mickunach, Gimnazjum im. św. Stanisława Kostki. Chcielibyśmy również podziękować Domowi Kultury w Nowej Wilejce oraz jego dyrektorce Marcie Ingaune za gościnność i możliwość zagrania spektaklu. Projekt dofinansowano ze środków Ambasady RP w Wilnie oraz ze środków Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w ramach Konkursu Polonia i Polacy 2023. Zapraszamy również na kolejne spektakle i koncerty zorganizowane w ramach festiwalu Idy Teatralne'2023.

Polski Teatr „Studio” w Wilnie

FOT. ARCHIWUM

Tytułową rolę Michaiła Zubowa zagrał Edward Kiejzik

Niebowskazy

BOŻE

Darwin znikł z długą brodą posiwiatył matpy
Wolter już jak nekrolog w kąciku humoru
nawet Kopernik zmalął choć obracał Ziemię
spaniel życzy przed sklepem krótkiego ogonka
wszystko na pysk zbity wali się bez Ciebie

Ks. Jan Twardowski

Konferencja „Święci Ziemi Wileńskiej – odsłona druga”

Domeną ludzi wielkich jest praca

FOT. ARCHIWUM

Konferencja miała na celu zachęcanie młodzieży do zainteresowania się wartościami duchowymi

W Klasztorze Braci Mniejszych Konwentualnych w Wilnie odbyła się konferencja „Święci Ziemi Wileńskiej – odsłona druga”, w której uczestniczyła młodzież wraz z nauczycielami religii z 16 placówek oświatowych rejonu wileńskiego. To już druga część konferencji – pierwsza konferencja odbyła się jeszcze w 2020 roku. Patronem konferencji była Maria Rekść, mer Samorządu Rejonu Wileńskiego.

Konferencja ta była skierowana do uczniów 9-11 klas oraz ich katechetów i nauczycieli religii. Konferencja miała na celu zachęcanie młodzieży do zainteresowania się wartościami duchowymi. Jest ona

Dokończenie na s. 7

XXXIX edycja „Kaziuków - Wilniuków” na Ziemi Warmińsko-Mazurskiej

Będą to wzruszające spotkania...

Polski Zespół Tańca Ludowego „Perła” z Niemenczyna (kier. German Komarowski) oraz Zespół Folkowy „Art of Music” z Solecznik (kier. Jolanta Prawłocka) wystąpią w tegorocznej edycji (już 39.) wydarzenia artystycznego „Kaziuki - Wilniuki”, które w dniach 10-12 marca odbędzie się w pięciu miastach Warmii i Mazur. Tematem tegorocznego spotkania jest hasło „Mikołajowi Kopernikowi – Wileńszczyzna”.

Jak powiedziała Krystyna Adamowicz, wieloletnia organizatorka wyjazdów artystów z Wileńszczyzny i triumfatorka konkursu „Polak Roku’2022”, zespołom będzie towarzyszyć spora grupa twórców ludowych: uznana palmiarka Agata Granicka wraz z mamą, rzeźbiarz Michał Jankowski, rodzina Gryszkiewiczów, która wyspecjalizowała się w produkcji tradycyjnych pierników

Dokończenie na s. 6

FOT. ARCHIWUM

Zespół Art of Music niejednokrotnie brał udział w Polonijnych Festiwalach Piosenki Polskiej w Opolu, gdzie został zdobywcą II nagrody podczas 2. edycji tego artystycznego przesiewzicia

Maksyma tygodnia:

„Sens życia i wiara w człowieka nie bierze się z pustki, lecz z pielęgnowania tradycji i ocalania pamięci zbiorowej, która stanowi o przeszłości i wielkości narodu”.

Jerzy Waldorff

Szanowni mieszkańcy Wileńszczyzny!

Serdecznie dziękuję wszystkim i każdemu z osobna za aktywny udział w wyborach samorządowych oraz poparcie kandydatów na merów i list Akcji Wyborczej Polaków na Litwie – Związku Chrześcijańskich Rodzin Nr 1.

5 marca br. odbyły się wybory samorządowe. Z radością składam najserdeczniejsze gratulacje dla nas wszystkich w związku z pomyślnym wynikiem podczas pierwszej ich tury. Uzyskaliśmy więcej mandatów i większą liczbę głosów niż w ubiegłych wyborach samorządowych.

Akcja Wyborcza Polaków na Litwie – Związek Chrześcijańskich Rodzin (AWPL-ZChR) otrzymała 57 mandatów, co stanowi o 5 mandatów więcej niż w wyborach w 2019 roku. Na listę nr 1 oddało głosy 62 359 wyborców, czyli o 6 000 więcej niż podczas ostatniego głosowania w roku 2020, gdy mieliśmy wybory sejmowe.

Po bardzo trudnej kampanii wyborczej udało się nam zachować absolutną większość w radach samorządu rejonu wileńskiego i sołecznickiego, po zdobyciu odpowiednio 18 na 31 i 21 na 25 mandatów. Zwiększyliśmy swój stan posiadania w Wilnie z 6 do 7 mandatów, w rejonie trockim – z 4 do 6. W rejonie szyrwinckim po przerwie nareszcie zdobyliśmy mandat. W Wisagini i rejonie święciańskim uzyskaliśmy po 2 mandaty. Niestety, odpowiednio 1 i 2 mandaty straciliśmy.

W wyborach bezpośrednich mera rejonu sołecznickiego Zdzisław Palewicz, który uzyskał 80,4 proc. ogółu głosów, został ponownie wybrany na to stanowisko już podczas pierwszej tury wyborów. W dwóch innych rejonach: wileńskim oraz trockim dwaj nasi przedstawiciele powalczą o fotel mera w drugiej turze. Waldemar Urban –

kandydat na mera rejonu wileńskiego – w pierwszej rundzie zdobył 46,63 proc. głosów, potwierdzając wysoki poziom zaufania wyborców. Zaledwie kilku procent zabrakło, by wygrał wybory już w pierwszej rundzie. Kandydat na mera rejonu trockiego Jarosław Narkiewicz z wynikiem 20,52 proc. także trafił do drugiej rundy. W wyborach mera w mieście Wilnie prawie dwukrotnie zwiększyliśmy liczbę głosów, w porównaniu z rokiem 2019, zdobywając ich ponad 19 000.

Chociaż nie mieliśmy swych list w Kownie, Kłajpedzie i innych samorządach, gdzie zdobywamy tysiące głosów, przekroczyliśmy 5-procentowy próg wyborczy i otrzymaliśmy aż 5,5 proc. głosów w skali całego kraju, co dowodzi, że nasze zwycięstwo i siła w jedność.

Gorąco dziękuję za tak liczne opowiedzenie się za uczciwą polityką, wartościami chrześcijańskimi i wartościami tradycyjnej rodziny. Po raz kolejny dowiedliśmy, że jednocząca wszystkich ludzi dobrej woli Akcja Wyborcza Polaków na Litwie – Związek Chrześcijańskich Rodzin cieszy się szerokim poparciem ludności Wileńszczyzny.

Słowa szczególnej podziękuję chciałbym przekazać tym, którzy pracowali na wspólny sukces i brali czynny udział w prowadzonej przez nas kampanii: członkom i aktywistom sztabów wyborczych, członkom komisji wyborczych, obserwatorom, ludziom znanym i nieznanym za ogrom wykonanej pracy. Dziękujemy Związkowi Polaków na Litwie, Stowarzyszeniu Nauczycieli Szkół Polskich na Litwie „Macierz Szkolna” i wszystkim popierającym nas organizacjom społecznym.

Pragnę zapewnić, że nadal będziemy uczciwie i oddanie pracować na rzecz każdego mieszkańca i naszej Ojczyzny-Wileńszczyzny.

W imieniu Rady Naczelnej AWPL-ZChR
przewodniczący Waldemar Tomaszewski

O UCZCIWĄ POLITYKĘ!
O TRADYCYJNĄ RODZINĘ!
O WARTOŚCI CHRZEŚCIJAŃSKIE!

**Waldemar
URBAN**

*Kandydat
na mera rejonu
wileńskiego*

**19 marca
odbędzie się
druga tura
wyborów**

Szanowni Mieszkańcy rejonu wileńskiego!

Pragnę serdecznie podziękować za Wasze zaufanie i poparcie dla mnie oraz kandydatów z ramienia AWPL-ZChR do Rady samorządu. Ponad 20 tysięcy głosów poparcia podbudowuje i dodaje wiele optymizmu na przyszłość. Dziękuję za każdy głos i wszystkim, którzy wzięli udział w wyborach.

Drodzy Mieszkańcy, już 19 marca odbędzie się druga tura wyborów, więc bardzo proszę o Wasze poparcie dla mnie, jako kandydata na mera rejonu wileńskiego, ponieważ tylko nasza wspólna wygrana pozwoli przyczynić się do dobra każdego mieszkańca rejonu.

W jedność stanowimy siłę.

Z wyrazami szacunku

Waldemar Urban,
kandydat na mera rejonu wileńskiego

Drodzy Rodacy!

Pragnę mocno podziękować za tak szerokie poparcie naszego kandydata na mera i kandydatów do Rady rejonu wileńskiego, które pozwoliło wprowadzić do Rady aż 18 swych radnych, a opozycja ma ich 13.

Również dzisiaj musimy zademonstrować swą jedność i wybrać Waldemara Urbana na mera rejonu wileńskiego.

Bądźmy więc aktywni również podczas drugiej tury wyborów samorządowych (19 marca). Naszym kandydatem na mera rejonu wileńskiego z ramienia Akcji Wyborczej Polaków na Litwie – Związku Chrześcijańskich Rodzin jest Waldemar Urban – to młody, energiczny, kompetentny i uczciwy polityk, który nie zawiedzie i będzie rzetelnie pracował dla dobra każdego. Oddajmy swój głos na uczciwą politykę, wartości chrześcijańskie i wartości tradycyjnej rodziny.

Z głębokim szacunkiem
Waldemar Tomaszewski

WALDEMAR URBAN

**LIETUVOS LENKŲ RINKIMŲ AKCIJA -
KRIKŠČIONIŠKŲ ŠEIMŲ SAJUNGA**

Wielki sukces polskiej partii: AWPL-ZChR na pierwszym miejscu w okręgu wileńskim

Wybory samorządowe na Litwie 2023 za nami. Akcja Wyborcza Polaków na Litwie-Związek Chrześcijańskich Rodzin potwierdziła kolejny już raz swoją bezkonkurencyjną pozycję na Wileńszczyźnie, deklasując wszystkich rywali politycznych.

Tym samym Polacy pokazali, że są prawdziwymi gospodarzami tej Ziemi, na której od wielu pokoleń toczy się zwycięska walka o zachowanie polskiej tożsamości, mowy, kultury, wiary ojców i polskiego szkolnictwa. Te wybory znakomicie potwierdziły siłę polskości i polskich organizacji, których politycznym przedstawicielem jest AWPL-ZChR. Polska husaria na Wileńszczyźnie pokazała kolejny raz swoją siłę i jedność organizacyjną, która jest gwarancją sukcesu. Warto zatem podsumować wyborczą batalię.

Znakomity wynik wyborczy AWPL-ZChR

Nic lepiej nie oddaje wyborczej rzeczywistości jak konkretne wyniki pokazane w liczbach i procentach. AWPL-ZChR systematyczną i pełną poświęcenia pracą organizacyjną w każdym kolejnych wyborach potwierdza swój autorytet reprezentanta wileńskich Polaków poprzez zaufanie jakim się cieszy wśród wyborców i poprzez niezmiennie wysokie poparcie. Tym razem, w

Autor artykułu dr Bogusław Rogalski, politolog, doradca EKR ds. międzynarodowych w Parlamencie Europejskim

zakończonych wyborach samorządowych, ta mocna pozycja została również potwierdzona. Wielkim sukcesem AWPL-ZChR są znakomite wyniki wyborcze:

W rejonach wileńskim i sołecznickim AWPL-ZChR uzyskała absolutną większość mandatów w radach samorządowych, odpowiednio 18 z 31 mandatów i 21 z 25 mandatów. Zwycięstwo już w pierwszej turze na mera Sołecznik zapewnił sobie Zdzisław Palewicz, którego poparło ponad 80 proc. wyborców, co potwierdziło arcywileński charakter rejonu sołecznickiego. Do sukcesów AWPL-ZChR należy dodać umocnienie pozycji w rejonie trockim, gdzie polska partia zdobyła o połowę więcej mandatów, bo 6 zamiast

dotychczasowych 4. Partii udało się też umocnić pozycję polskich radnych w Wilnie, gdzie zamiast dotychczasowych 6 Polacy będą mieć 7 mandatów w 51-osobowej Radzie stolicy Litwy.

Ponadto dwóch kandydatów trafiło do drugiej tury wyborów mera: Waldemar Urban w rejonie wileńskim, który otrzymał 48 proc. głosów i Jarosław Narkiewicz w rejonie trockim z wynikiem 21 proc. Natomiast Waldemar Tomaszewski w najtrudniejszych wyborach na całej Litwie, czyli na mera Wilna, w których kandydowało aż 16 osób, uplasował się w ścisłej czołówce kandydatów, uzyskując ponad 19 tysięcy głosów, czyli prawie dwa razy więcej niż w poprzednich wyborach przed czterema laty.

AWPL-ZChR na pierwszym miejscu w okręgu wileńskim

Warto też dodać, że Akcja Wyborcza Polaków na Litwie-Związek Chrześcijańskich Rodzin wystawiła swoje listy kandydatów głównie w okręgu wileńskim, to znaczy w Wilnie i 8 rejonach, co w sumie daje 9 samorządów. I w tymże okręgu partia była bezkonkurencyjna zdobywając aż 55 mandatów, co daje pierwsze miejsce spośród wszystkich partii biorących udział w wyborach. To rewelacyjny wynik. Co bardzo istotne i wymagające szczególnego pod-

kreślenia to fakt, że Akcja wygrała w okręgu wileńskim, w którym żyje trzecia część mieszkańców Litwy, a region generuje prawie połowę litewskiej gospodarki. Pierwsze miejsce w tak wielkim okręgu to nie tylko prestiż, ale również realny wpływ na najważniejszą część państwa. Patrząc na całe wybory trzeba przyznać, że AWPL-ZChR uzyskała rewelacyjny wynik, bo aż 63 tysiące głosów (5,5 proc. w skali całego kraju), tj. o 7 tysięcy głosów więcej niż w ostatnich wyborach sejmowych w roku 2020, chociaż listy były wystawione w 11 samorządach spośród wszystkich 60.

Strategia polityczna Waldemara Tomaszewskiego przyniosła wielki sukces, bo w jedności wspólnoty polskiej jest siła

Wyniki wyborów samorządowych powinny zamknąć usta wszystkim dyżurnym krytykom, którzy służąc skrajnie antypolskiej propagandzie, atakują polityków AWPL-ZChR. Wyborcy na Wileńszczyźnie dali wyraźny sygnał, który jest najlepszą odpowiedzią na ich bezpodstawne szkodliwe ataki. Poparli jednoznacznie Akcję Wyborczą Polaków na Litwie-Związek Chrześcijańskich Rodzin, dając jej kolejny sukces wyborczy. To wielkie osiągnięcie, zważywszy na to,

że w wyborach tych mieliśmy do czynienia ze szczególnie nieprzychylną propagandą wymierzoną w polskie organizacje na Litwie i ich lidera Waldemara Tomaszewskiego. Stosowane były metody wyciszania i pomijania AWPL-ZChR, zwłaszcza w mediach i sondażach, ale jak widać bezskutecznie. Osiągnięty wynik w wyborach samorządowych jest kolejnym wielkim sukcesem polskiej Wspólnoty. Nie ma drugiej tak dobrze zorganizowanej polskiej społeczności polonijnej na świecie, która mogłaby poszczycić się takimi osiągnięciami. Jest to możliwe dzięki wielkiej determinacji, jedności oraz wierności zasadom, które cechują Polaków z Wileńszczyzny. Wybory udowodniły, że AWPL-ZChR ma stabilną i silną pozycję na litewskiej scenie politycznej. Partia kolejny raz pokazała, że prowadząc uczciwą politykę, opartą na wartościach chrześcijańskich i pochylając się nad problemami każdego człowieka, można zdobyć zaufanie wyborców. A dalekowzroczna strategia lidera polskiej partii Waldemara Tomaszewskiego jednoczenia różnych wspólnot i środowisk, to dobra droga do wyborczego sukcesu, gwarantująca najlepszą ochronę swoich praw. W jedności wspólnoty polskiej jest siła. Wybory samorządowe są tego najlepszym przykładem.

Dr Bogusław Rogalski, politolog

Refleksje studentki Uniwersytetu Wileńskiego na temat kampanii wyborczej

Nie bądźmy mądrzy po szkodzie!

Jestem studentką Uniwersytetu Wileńskiego, studiuję politykę socjalną. Tak naprawdę za ten krótki okres sporo się dowiedziałam i wiele się nauczyłam. Jestem spokojną osobą, ale terazniejsza sytuacja w sferze politycznej wręcz mnie wpełdza w szok. Jestem „zachwycona”, dla ilu osób Polacy stają się wrogami za tak krótki okres. Cała strona na facebook’u bazuje się tylko na tym, aby wygrał Robert Duchniewicz, a Waldemar Urban w żadnym wypadku nie otrzymał stanowiska mera rejonu. Komentarze: „my za Roberta Duchniewicza” oraz „kim jest Urban?” „Oby tylko nie wygrał” – wprowadzają w zadumę, gdyż te komentarze od części są pisane przez osoby, które przez wiele lat aktywnie brały udział w paradach polskości, promowały polskość w celu zachowania tradycji i kultury, lecz w chwili obecnej o tym, niestety, zapominają...

Co najdziwniejsze, ludzie, którzy są po stronie partii socjaldemokratów są bardzo agresywni, nietolerancyjni. Wszystkie komentarze są obrzydliwe, oczerniające. Nasuwa się pytanie: dlaczego ludzie, którzy są po stronie AWPL nie komentują i nie rzucają się głośnymi słowami w stylu jaka jest zła partia socjaldemokratów? Dlaczego? Po przeczytaniu kilku komentarzy chciałam także wyrazić swoje zdanie, pisząc

nieprzyjemne komentarze, ale zastanowiłam się – czy warto? Czy czytanie moich komentarzy będzie komuś miłe i przyjemne, bo w nich oczerniam i wylewam lawiny brudów, jak to robią inni? I w tym momencie rodzi się inne pytanie: a gdzie ludzkie sumienie i tolerancja, że człowiek dopuszcza się pisanie takich obrzydliwych komentarzy? Czy ma granicę szacunku? Czy ogółem jest to normalne próbować zawładnąć umysłem ludzi poprzez oczernianie? Dla mnie osobiście nie. Jestem tolerancyjną osobą, która nie chce oskarżać innych osób za to, że np.: nie są po stronie AWPL itd. Na ogół szkoda, że są tacy ludzie, którzy nie wstrzymują swoich emocji i po prostu piszą i piszą, aby tylko pisać. Nie rozumiem, dlaczego jest tak ważne, by partia AWPL, która zdziałała WIELE, nie miała wygrać? Z jakiego powodu Polacy idą przeciwko swoim? Czy, mówiąc poważnie, będzie to wesołe i dobre, gdy polskość zniknie? Czy będzie świetne to, gdy nie będziemy mogli zdecydować, jaką szkołę wybrać dzieciom – polską czy litewską, gdyż będzie w większości tylko litewska szkoła. Jeżeli będziemy tak walczyć, aby polskość zniknęła to znikną nasze tradycje, święta, kultura i narodowość. Dziwne jest również to, że ludzie wierzą, że gdy przy-

dzie ktoś inny na stanowisko mera z innej partii – tylko nie Waldemar Urban – to wszystko będzie ładnie, pięknie, a cały rejon rozkwitnie? Nareszcie drogi będą wyremontowane, ścieżki dla pieszych będą zrobione w każdym starostwie. Nasuwa się pytanie: czy ludzie wiedzą, iż budżet jest taki jaki jest, który, podkreślam, nie zwiększy się z przyjściem innego kandydata z innej partii? Mogę z przekonaniem powiedzieć, iż polska partia nie kradnie pieniędzy i za tyle lat było zrobione wiele. Samorząd Rejonu Wileńskiego jest wyjątkowo ukierunkowany socjalnie. W rejonie efektywnie działa szeroka sieć placówek socjalnych, świadczących imponujący wachlarz usług, o którym możecie poczytać tutaj: http://www.awpl.lt/.../2023/02/Ataskaitos-programa_PL.pdf...

Także można dowiedzieć się, co zostało zrobione w ciągu tylu lat. Co roku na finansowanie oświaty samorząd przeznaczają prawie połowę rocznego budżetu: samorząd rekompensuje do 30 proc. opłat za żywienie dzieci w placówkach przedszkolnych, Opłaty za naukę w szkole muzycznej i sztuki należą do najniższych na Litwie, a zajęcia i treningi w Szkole Sportowej Samorządu Rejonu Wileńskiego jest bezpłatne. Samorząd rekompensuje również koszty podróży do pracy

nauczycielom i specjalistom ds. pomocy uczniom, kierownikom placówek oświatowych, zastępcom ds. nauczania, kierownikom wydziałów organizującym proces nauczania. Mieszkańcy rejonu wileńskiego płacą jedne z najniższych cen za bilety autobusowe na Litwie. Seniorzy (80+ lat) podróżują bezpłatnie, dla emerytów – ulga w wysokości 50 proc. Dla uczniów – 80 proc, 22 nowe autobusy samorząd wileński zakupił w latach 2019-2022. Samorząd zwalnia mieszkańców rejonu wileńskiego z płacenia podatku za ziemię. W 2022 r. udzielono ulg na kwotę 2 mln euro; samorząd zmniejszył mieszkańcom o 50 proc. podatek od ziemi za działkę pod zabudowę; rolnicy otrzymują wsparcie z powodu szkód spowodowanych suszą i powodzią; co roku nagradzani są najlepsi rolnicy. Ponad 43 proc. ceny wody i oczyszczania ścieków płaconych przez mieszkańców subsydiuje samorząd (ok. 2,3 mln. euro przeznaczony na ten cel w latach 2019-2022).

Tak, w tym roku budżet nie był wykorzystany do końca, ale te pieniądze pozostały i nikt ich nie sprywatyzował. Zostaną wykorzystane do finansowania i kontynuowania rozpoczętych w ubiegłym roku prac i projektów. Również, jeżeli wrócimy do tematu dróg, zauważyłam, że wiele ludzi nie posiada wyczerpującej informacji. Na przykład: droga Suderwa - Bukiszki nie jest drogą samorządową, lecz państwową, czyli za jej stan odpowiada instytu-

cja państwowa nie samorządowa i to państwo powinno tam zadbać o chodniki dla pieszych.

Także, oponenci obiecują, iż wyremontują były Dom Kultury w Mejszagole, zapominając przy tym, że jest on sprywatyzowany. Jak pisali niektórzy członkowie Partii Wolności: „być Polakiem znaczy nie być zwolennikiem Waldemara Tomaszewskiego”. Tak, być Polakiem to nie znaczy być Waldemarem Tomaszewskim, ale w pierwszą kolej oznacza być prawdziwym Polakiem, który będzie twardo trzymał się polskości i własnych przekonań. Gdy się złączymy, by wspólnie działać, możemy zbudować lepszą przyszłość, a nie wtedy, gdy oskarżamy się nawzajem, za działania, że partia nie zrobiła tego i tego, ale inna na pewno zrobi. Nikt nie wie, co zrobi inna partia, a gorzkie doświadczenia z przeszłości dobitnie świadczą (o czym słyszałem od swych, obeznanym w temacie, znajomych), że nie zrobi prawie nic. Nikt nam nie zagwarantuje, że gdy przyjdzie nowa partia, to polskość nie zniknie. Akurat, tak się może stać, gdy czytam komentarze oponentów i słucham wypowiedzi, w których o tym bez owijania w bawelnę mówią.

Odczuwam satysfakcję z tego, że nie „drzemamy oczu”, nie oczerniamy, nie wylewamy pompy, a spokojnie czekamy na drugą turę wyborów. Trwajmy w jedności! Życzący prawidłowego wyboru, aby nie być mądrym po szkodzie!

Beata Stankiewicz

Atakują Kościół, bo jest depozytariuszem wartości

Żyjemy w czasach, gdy mówienie prawdy o człowieku staje się coraz bardziej ryzykowne. Grozi odważnym ostracyzmem społecznym, prześladowaniem, hejtem, a w przypadkach skrajnych również karaniem grzywną bądź więzieniem.

Kościół za to, że mówi prawdę o człowieku, doświadcza coraz bardziej nachalnej presji, coraz silniejszych ataków i prześladowań ze strony tych, którzy by chcieli urządzić świat po swojemu. A więc zgodnie z wizją, która zakłamuje prawdę o człowieku, o jego godności, o jego przyrodzonych prawach. By ten „nowy wspaniały świat” hedonizmu, chaosu, moralnego relatywizmu i innego „róbta co chceta” zbudować, jego architekci próbują najpierw zniszczyć właśnie Kościół, bo na tej drodze jest im zawadą. Próbują więc za wszelką cenę go skompromitować, usunąć z przestrzeni publicznej, zepchnąć do katakumb. Zmusić chrześcijan, by ciągle odczuwali winę za grzechy Kościoła (stosując odpowiedzialność zbiorową), by go wstydzili się. W kręgach liberalnej demokracji jest wręcz w dobrym guście prześmiewać się z nauki Kościoła, bluźgać na niego, budować czarną jego historię. Tak, by stał się pariasem wśród swoich własnych wyznawców, by ci go wstydzili się, dystansowali się wobec jego nauczania.

Żeby ten zamysł wdrożyć w życie, architekci „nowego wspaniałego świata” niestrudzenie szerzą nienawiść wobec największych autorytetów Kościoła. W myśl zasady: „Uderz w Pasterza, a owce same się rozproszą”. Wiadome jest im, że większego autorytetu moralnego w Kościele ostatniego stulecia niż Jan Paweł II nie ma, dlatego wrogowie z pasją wzięli się do „dekonstrukcji mitu papieża Polaka”. Jako główny narratyw na tej drodze obrali zarzut, że papież wiedział, ale tuszował fakty pedofilii w Kościele, gdy stał na jego czele. Wiedzą, że zmarzy bronić się nie może, więc popuszczają wodze fantazji na tym polu do woli. Przedstawiają pojedyncze przypadki pedofilii wśród duchownych w czasie, gdy polskim Kościołem kierował kardynał Karol Wojtyła, by uderzyć w niego fałszywą narracją, że wiedział, ale ukrywał, nie przeciwdziałał. Było odwrotnie. Przeciwdziałał, nakładał kary kościelne na winowajców, nazywając rzecz po imieniu jako największe zło uczynione wobec najstarszych i bezbronych. Mimo czasów peerelowskich nie krył sprawców przed wymiarem sprawiedliwości. Jako osoba podążająca drogą świętości mógł odczuwać czasami bezradność wobec ubeckich metod stosowanych wobec Kościoła w Polsce, wierzył ludziom, również grzesznikom, którzy obiecywali poprawę.

Nie znaczy to, że był pobłażliwy wobec sprawców w sutanach, choć i tak media lewicowo-liberalnej linii wiedzą swoje. Opierając się na materiały ubeckich kapusiów (najczęściej nieweryfikowalne, pisane w złym zamiśle, by zaszkodzić Kościołowi, a samym z tego pozyskać profity materialne) dziś twierdzą, że był współwinny. 8 marca temat będzie szczególnie głośny, bo dnia tego ma ukazać się książka holenderskiego

dziennikarza Ekke Overbeeka, wydana przez Agorę pod szczególnie sugestywnym tytułem: „Maxima culpa. Jan Paweł II wiedział”. Co wiedział, że wiedział, tłumaczy marketingowy chwyt wydawnictwa, które pyta: „Co Kościół ukrywa o Janie Pawle II?”. Otóż nic nie ukrywa, bo nie ma nic do ukrycia. Życie kardynała Wojtyły, a późniejszego papieża Jana Pawła II było w pełni transparentne. Nie wiódł podwójnego życia. Czynił dobro, z grzechem walczył. Od podwładnych żądał zdecydowanych postaw wobec patologii, której korzenie nie kryją się w nauce Kościoła, tylko w „nauce” pochodzącej z upadłego ducha tego świata.

Atak na JP II przychodzi nie z pokładów wrażliwej na cierpienia dzieci duszy atakujących, tylko z zupełnie innego powodu. Chodzi atakującym o to, by dobro, które wychodzi z nauki, jaką głosił papież Polak, było zdyskredytowane. By o nim nie mówić, nie upowszechniać, bo nie podoba się ono architektom „nowego wspaniałego świata”. Gdy JP II mówi o godności człowieka, architekci zgrzytają zębami. „Źródłem praw człowieka jest ludzka godność, a nie wola państwa, instytucji ponadpaństwowej, dyktat demonstrantów i demonstrantek czy jakiegokolwiek innego czynnika ludzkiego. Każdy bez wyjątku człowiek posiada swoją godność (wartość)”, mówił polski papież do Zgromadzenia Ogólnego ONZ z okazji 50-lecia jego powstania.

Z tego należy wnioskować, że jeżeli człowiek czegoś chce, to nie znaczy jeszcze, że ma do tego prawo. Może bowiem chcieć czegoś złego. Może nawet chcieć dobra, ale „za wszelką cenę”, a więc stosując środki złe i naruszając uprawnienia innych osób. Nie istnieje prawo do zła, chyba że nada się w tym przypadku słowo „prawo” inny sens niż w przypadku praw człowieka, o których mówią oenzetowskie dokumenty. Nie istnieje więc prawo człowieka do aborcji, do eutanazji, do zapłodnienia in vitro, do zawarcia małżeństwa homoseksualnego, czy do adopcji dzieci przez pary homoseksualne. To są słowa wypływające z troski o człowieka i nauki Kościoła o nim. Iskry idą z gęby, gdy taką naukę Kościoła czytają architekci dzisiejszego upadłego świata.

Ale zło atakuje Kościół i wierzących nie tylko werbalnie, ale coraz częściej również fizycznie. Wiceminister sprawiedliwości w rządzie Polski Marcin Warchoł reagując na kolejny już skandaliczny akt zakłócania przez tężowych aktywistów Mszy świętej w polskiej stolicy napisał, że „aktywiści LGBT znów prześladowują chrześcijan. Mówią o miłości, a szerzą nienawiść. Mówią o tolerancji, a nie pozwalają dzieciom modlić się w spokoju. Wykluczają inaczej myślących. Mówią o prawach człowieka, a łamią fundamentalne prawo do wolności sumienia i religii”. Weszli do Kościoła Krzyża Świętego podczas Mszy z tężowymi flagami i urządzili happening, padając na twarz przed ołtarzem. Tłumaczyli przy tym post factum, że nic złego nie czynili. Tak, jak zresztą nic złego nie czyniła posłanka lewicy Scheuring-Wielgus, która wraz z małżonkiem w tężowej – rzecz jasna sprawie – wtar-

nęła jakiś czas temu do tegoż kościoła, by zakłócić nabożeństwo. Nikogo nie pobiła, nie potargła tylko przed ołtarzem, gdzie kapłan odprawiał Mszę, wystawiła transparenty z napisami: „Kobiety sama możecie decydować” oraz „Kobiety powinny mieć prawo decydowania czy urodzić, czy nie, a nie państwo w oparciu o ideologię katolicką”. Sąd uznał, że jest niewinna, bo niczego złego nie zrobiła, żadnego prawa nie złamała. Jasny gwint. Miała pełne prawo do wtargnięcia do kościoła podczas Mszy i demonstrowania tam swych nawiedzonych teorii. Jeden z internautów trafnie sprawę podsumował: „Gdyby ktoś przyszedł do jednego z waszych tężowych klubów i w sposób demonstracyjny prezentował symbole uderzające w ideologię homoseksualną, to byście pewnie delikwenta zlinczowali, w imię tolerancji oczywiście. Wystarczy zobaczyć jak reagujecie na furgonetki „Stop pedofilii”.

Człowiek jest bytem płciowo określonym jako mężczyzna lub kobieta. Płeć jest przez człowieka zastaną. Cieleśnego aspektu płciowości nie można ignorować, skoro ciało nie jest dodatkiem do człowieka, czy więzieniem duszy, ale jest współczynnikiem bytu ludzkiego. Tym, co jest racją takiej lub innej cielesności człowieka, jest jego dusza. Nie jest więc płciowość sprawą tylko ciała, ale i duszy. Nie może być tu obiektywnego rozdwojenia, że niby dusza jest żeńska, a ciało męskie, czy na odwrót. Owszem, mogą istnieć defekty w sferze męskiej lub żeńskiej cielesności, mogą być defekty i zaburzenia w sferze subiektywnych odczuć i pragnień. Z tego jednak, że na przykład mężczyzna czuje się kobietą, nie wynika jeszcze, że jest kobietą, uczy nauka Kościoła katolickiego i tym samym rozwściecza tężowe lobby.

Zróżnicowanie płciowe ma wymiar cielesny, psychiczny i ontyczny w tym sensie, że mężczyzna i kobieta, równi w osobowej godności, ale płciowo różni, wzajemnie się dopełniają. Widać to szczególnie wyraźnie w dziedzinie rozrodczości, w dziedzinie macierzyństwa i ojcostwa, wyjaśnia ks. profesor Piotr Moskal.

„Na bazie zróżnicowania płciowego wyrasta popęd płciowy, który jest orientacją człowieka ku osobie drugiej płci. Nie jest zwierzęcym instynktem. Przeciwnie, będąc popędem osoby, ze swej natury poddany jest kierownictwu rozumu i woli. Popęd ten jest substratem dla miłości obłubieńczej mężczyzny i kobiety i obiektywnie jest ukierunkowany na prokreację. Nie da się go zmieścić w kategorii potrzeby, którą ktoś musiałby zaspokoić”, pisał Karol Wojtyła o ludzkiej płciowości, którą aktualnie architekci „nowego wspaniałego świata” próbują zanegować.

My zaś rozumiemy, że trudna jest to nauka dla architektów „nowego wspaniałego świata”, którzy nie chcą znać prawdy o człowieku, dlatego atakują Kościół katolicki, depozytariusza tej prawdy. Chcą nas cofnąć do czasów barbarii i ciemnoty, który sami nazywają postępem i nowoczesnością. Taki mają plan...

Tadeusz Andrzejewski,
radny rejonu wileńskiego

TYDZIEŃ NA LITWIE

Czy Landsbergisowi przysługuje status przywódcy państwa?

Frakcja Związku Chłopów i Zielonych Litwy zaczęła zbierać podpisy w sprawie zwrócenia się do Sądu Konstytucyjnego w kwestii przyznania Vytautasowi Landsbergisowi statusu głowy państwa. Zdaniem inicjatorów, członkowie Sądu Konstytucyjnego powinni odpowiedzieć na pytanie, czy przewodniczący Rady Najwyższej-Sejmu Restytucyjnego Vytautas Landsbergis może być porównywany do przywódcy państwa de jure. Sąd Konstytucyjny niejednokrotnie konstatawał, że status przywódcy państwa na czas określony przysługuje jednej osobie tzn. prezydentowi państwa, którego wybierają obywatele kraju.

Upublicznione dane dotyczące liczebności partii politycznych

Zostały upublicznione dane dotyczące liczebności członków partii i komitetów politycznych. Dane do wiadomości publicznej podało Ministerstwo Sprawiedliwości Litwy. Według resortu, w dniu 2 marca br. do 32 komitetów politycznych należało 2800 osób, a do 23 partii – 97 177

osób. Zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem, komitety polityczne i partie ilość swych członków powinny przedstawiać dwa razy do roku. Jeżeli organizacja polityczna nie przedstawia danych o liczebności członków w przeciągu roku, to Ministerstwo Sprawiedliwości powiadamia o tym Rejestr Osób Prawnych i ta instytucja inicjuje procedurę jej likwidacji. Jedna osoba może należeć tylko do jednego komitetu politycznego i jednej partii.

„Achema” wznowia produkcję

Największy producent nawozów azotowych przedsiębiorstwo „Achema” od początku częściowo wznowiło proces produkcyjny, który został wstrzymany 1 września roku ubiegłego. Jak tłumaczyli przedstawiciele administracji „Achemy”, wstrzymanie procesu produkcyjnego było reakcją na drastyczny skok cen na gaz. Gaz ziemny jest podstawowym surowcem w procesie produkcji nawozów azotowych i stanowi 70 proc. kosztów produkcji.

Największe wypłaty – w powiecie wileńskim

Średniomiesięczna wypłata brutto w czwartym kwartale 2022 roku w regionie stołecznym wynosiła 2 115 euro i w porównaniu z ubiegłym kwartałem wzrosła o 6,3 proc. Największe wypłaty – 2 115 euro – otrzymywali pracownicy przedsiębiorstw, instytucji i organizacji w powiecie wileńskim, a najmniejsze – 1 488 euro – pracownicy w powiecie mariampolskim. W powiecie wileńskim pracownicy otrzymywali o 287,5 euro więcej od średniej krajowej.

Efekty współpracy polskiej Straży Granicznej z policją litewską

Cztery luksusowe auta o wartości 1,3 mln zł zatrzymali na jednym z litewsko-białoruskich przejść granicznych litewscy policjanci. Ich działania były podjęte po tym, jak funkcjonariusze Bieszczadzkiego Oddziału Straży Granicznej poinformowali ich o transporcie aut mogących pochodzić z przestępstwa. Policjanci w rejonie przejścia granicznego znaleźli naczepę, a w niej luksusowe samochody marki: BMW (X5, 520 oraz iX) i Mercedes (E220) wyprodukowane w 2021 i 2022 roku. Jak się okazało, samochody te były przywłaszczony z wypożyczalni działających na terenie UE. Finalnie pojazdy miały być przemycone dalej na wschód.

Portal dla Ciebie i o Tobie

Rubryka powstała przy współpracy „Tygodnika Wileńszczyzny” z portalem L24.lt. Portal L24 jest jednym z dwóch czterojęzycznych portali informacyjnych na Litwie, wydawanym w językach: polskim, litewskim, rosyjskim i angielskim

„Nieformalna edukacja” – płaszczyk dla genderystów

Na tydzień przed wyborami samorządowymi w TVP „Wilno” ruszyły debaty kandydatów na mera w poszczególnych samorządach. Na pierwszy ogień telewizja wzięła polityków ubiegających się o fotel włodarza stolicy, gdzie walka partii i ich kandydatów jest szczególnie zacięta.

szok!

Ponoć postępową, demokratyczną i ultraliberalną Kanadę – zamyka w areszcie ucznia za to tylko, że ten wyraził pogląd o istnieniu dwóch płci: męczyzny i kobiety.

Powiedział oczywistą prawdę.

Ale współcześni marksiści stają się coraz bardziej bezwzględni, upodabniając do swych niesławnych protoplastów.

z Wilna

Dziś wydaje się jeszcze, że sprawa nas nie dotyczy. Ale zaraza zatacza coraz szersze kręgi. Ideologia totalitarna, jaką jest „nauka” gender, nie zna granic ani odległości. Do nas też zapuka (albo już zapukała...).

PL-LT

Genderysty wpychają się drzwiami i oknami. Ich działania dewastują nasze społeczeństwa, szczególnie dotkliwie uderzają w młode pokolenia – co widać wyraźnie już w krajach Zachodu, a u nas z pewnością też będzie coraz trudniej. Oczywiście nie należy się poddawać ich dyktatowi tylko odważnie mówić prawdę i jej bronić.

Jan

Liberałowie od Laisves oraz sajudziści-landsbergiści nawet nie ukrywają i nie udają już, że ich celem jest zmiana społeczeństwa na wzór genderowy. Krok za krokiem podejmują coraz śmielsze działania. Nie zważają nawet na opinię publiczną, która takim „nowinkom” mówi stanowcze NIE! Idą jak taran, aby zniszczyć i osłabić społeczeństwo – bo potem takimi ludźmi łatwiej sterować.

Nadszedł czas, byś opowiedział światu swoją historię!

**Byłeś świadkiem ciekawego zdarzenia?
Napisz, zrób zdjęcie, nakręć film na każdy temat
i prześlij na adres info@L24.lt,
a my je opublikujemy.**

**Wśród autorów najciekawszych tekstów
rozlosujemy atrakcyjne nagrody!
Świat czeka na twoją historię!**

www.L24.lt info@L24.lt

Najnowszy sondaż: Artūras Zuokas i Waldemar Tomaszewski trafią do drugiej tury wyborów mera Wilna

W związku z ogromnym zainteresowaniem, jakim wśród czytelników naszego portalu cieszy się temat zbliżających się wyborów nowego mera Wilna, oraz zważając na to, że dotychczasowe sondaże są skrajnie niedokładne, portal L24 postanowił przeprowadzić w stolicy własne badanie opinii publicznej.

Wilnianin

Super inicjatywa redakcji! Nareszcie jakiś wiarygodny sondaż, bo to co inni podają to kupy się nie trzyma.

Alicja

W czasie przedwyborczym są fałszowane prognozy i zawsze na niekorzyść Polaków. Takie zadania mają media. Dobrze, że L24.

It stawilo czoło wyzwaniu!

Mariusz

Jak już ktoś pisał, jeżeli litewskie media i sondażownie tak bezceremonialnie pomijają kandydata AWPL, to jest to oczywisty znak, że Waldemar Tomaszewski ma poważne szanse na znakomity wynik w Wilnie. Co powyższy sondaż udowadnia i można stwierdzić, że jest bardziej wiarygodny, niż którykolwiek przedtem robiony.

Bożuchowski

Wreszcie sondaż, który pokazuje oczywistą prawdę – że Polacy są mocno obecni w Wilnie i popierają swojego kandydata.

Marek

Jeśli w drugiej turze dojdzie do

pojedyunku Tomaszewski – Zuokas, to będziemy mieli wielkie emocje. Zresztą sam udział w drugiej turze wyborów o mera stolicy, to już wydarzenie wielka sprawa.

r.w.

Tomaszewski i Zuokas w 2015 dostali odpowiednio 17 i 18 procent głosów. W tegorocznych wyborach mogą trafić do drugiej, decydującej tury. Oczywiście trzymam kciuki za Polaka!

Tomasz

Taki scenariusz, że Tomaszewski i Zuokas trafiają do drugiej tury, byłby najlepszy dla Wilna i mieszkańców. Dość już panoszenia się i fatalnych decyzji komitety liberalistów i sajudzistów.

Na straży prawdziwych wartości

Biurowo Akcji Wyborczej Polaków na Litwie – Związku Chrześcijańskich Rodzin prezentuje aktualny materiał dotyczący ostatnich skandalicznych wydarzeń na Litwie. Skandal, który wybuchł w związku z podejrzeniami postać na Sejm Litwy o pedofilię, otworzył ludziom oczy i ujawnił prawdziwe wartości tych, którzy ich nadużywają.

E.A.

Prawda zawsze zwycięża, wszelkie nagonki na AWPL i szerzone kłamstwa nie przyniosą skutku. Ludzie odróżnią plewę od ziarna i zagłosują za uczciwymi, pryncypialnymi i wiarygodnymi kandydatami z polskiej listy.

Ryszard

Koalicja landsbergistów i liberastów za nic ma zwykłych ludzi, za nic ma przyzwoitość. Tam są tylko skandale,

korupcja i brudy, jak w przypadku ich postać oskarżonego o pedofilię. Nie mają nic do zaoferowania, oprócz ideologicznej rewolucji niszczącej społeczeństwo, te różne genderysty i seksizmy spod znaku lgbt... Landsbergiści i liberałci sami się totalnie skompromitowali, przynoszą wstyd i czynią wielkie szkody. Nie zasługują dalej się tak panoszyć w polityce czy samorządach, są inni – dużo bardziej zasługujący na głos poparcia. Partia nie uwikłana w żadne skandale ani korupcję to Akcja Wyborcza Polaków na Litwie-Związek Chrześcijańskich Rodzin i na takich ludzi należy stawiać dla dobrej przyszłości nas wszystkich.

Anna

Radni AWPL-ZChR mają w samorządzie Wilna i rejonach, gdzie uczestniczą z woli wyborców w sprawowaniu władzy, wielki dorobek

i dobrze będzie to kontynuować w kolejnej kadencji dla pożytku mieszkańców.

Andrzej

Wybory samorządowe są bardzo ważne, bo najbliższe zwykłych ludzi. Wileńszczyzna jest nam małą ojczyzną. Radni i merowie żyją wśród nas, znają nasze troski i potrzeby, potrafią rozwiązywać problemy. Osoby z AWPL-ZCHR pracujące radnymi i merami zawsze są odpowiedzialne, o pryncypialnej postawie, rzetelnie wypełniają obowiązki. Także w nadchodzących wyborach warto im zaufać i oddać swoje głosy na AWPL.

AWPL łączy ludzi

Najważniejsze jest łączenie ludzi, bowiem tylko zjednoczeni będziemy mogli rozwiązywać nasze problemy. AWPL łączy ludzi! Biermy swój los w swoje ręce i głosujemy na AWPL!

„Wilia” wzięła udział w wileńskim Jarmarku Kaziukowym

Ślizgawica nie była przeszkodą...

Arktyczne powietrze, które w sobotę, 4 marca, zaznaczyło swoją obecność w Wilnie zimowymi zawiejami przykrywając śniegiem rozpoczynając się już uśmiechami słońca wiosną, nie przeszkodziło, aby kaziuki wileńskie były tłumnie odwiedzane przez wilnian, gości z innych miejscowości oraz turystów zagranicznych.

Mimo kaprysów pogody stoiska świeciły tradycyjnymi kolorytami, mieniły się jak w kalejdoskopie mistrzowskimi pracami rzemieślników – garncarzy i kowali, wikliniarzy i malarzy; zwisającymi sznurami obwarzanków; zachwycającymi wzrok żelaznymi potworami; wozami koszy, dzbanów, chlebami na zakwasie, kielbasami, szynkami, serami, słodyczkami, miodem oraz wileńskimi palmami, ponadto wspaniałymi ludowymi piosenkami i skoczonymi tańcami w wykonaniu krajowych zespołów artystycznych.

Drugi dzień, trwającego od piątku jarmarku, poza tłumami odwiedzających, minął w towarzyszących mu popisach znanych i początkujących ludowych zespołów artystycznych oraz przy muzykowaniu

ulicznych grajków, którzy rzepoląc na skrzypcach czy też rozciągając miechy harmonijek, jak to się już od dawna przyjęło, po swojemu weseliły uczestników kiermaszu. Koncerty kapel litewskich odbywały się przeważnie na dziedzińcu Litewskiego Teatru Narodowego, przy al. Giedymina oraz w plenerze na pl. Katedralnym.

W tegorocznym kaziukowym programie artystycznym, w odróżnieniu od poniekąd z lat poprzednich, nie zabrakło miejsca na popisy 68-letniego, reprezentacyjnego wileńskiego Polskiego Zespołu Artystycznego Pieśni i Tańca „Wilia”. W wykonaniu zespołu zabrzmiały polskie

ludowe, m.in. bardzo dobrze znane i powszechnie śpiewane na Wileńszczyźnie, piosenki. Jednakże nie tylko piosenkami „Wilia” uskuteczniła swój występ. Na przyciasnej, ponieważ obłożonej zewsząd przez zebraną publiczność, prowizorycznej scenie, mimo mokrej nawierzchni i ślizgawicy, w skocznej poleczce, w krakowiaku i innych układach tanecznych swój kunszt zaprezentowali również tancerze zespołu.

Na koncert plenerowy „Wili” zebrał się tłum widzów, który gromkimi oklaskami podziękował znanemu zespołowi za występ.

Teresa Markiewicz
Fot. **Teresa Markiewicz**

Będą to wzruszające spotkania...

Dokończenie ze s. 1 wileńskich, malarka Danuta Lipska, prezeska Twórczego Związku *Polskich Artystów Malarzy* na Litwie „Elipsa” i inni. Koncerty w Kętrzynie, Olsztynie, Szczytnie, Lidzbarku Warmińskim i Bartoszycach poprowadzą gawędziarze – Ciotka Franukowa (Anna Adamowicz) i Wincuk Bałbatuszczyk z Pustaszyszek (Dominik Kuziniewicz). Ich dowcipne przypowieści i żarty są nieodłącznym elementem programów artystycznych i cieszą się nieśląbną popularnością wśród widzów.

– Jak zwykle będą to wzruszające spotkania z rodzinami repatriantów, którzy niegdyś, w obawie przed represjami, zmuszeni zostali do opuszczenia swej ukochanej Wileńszczyzny – z nutką nostalgii mówiła Adamowicz. Dodaje, że będzie to również wielkie przeżycie dla niej osobiście, gdyż „z powodu różnych przyczyn, nie mogłam brać udziału w ostatnich trzech edycjach wydarzenia, które zawsze odbywały się z naszym udziałem”.

W ostatnich latach wraz z zespołami z Litwy podczas koncertów swój kunszt wykonawczy prezentują również członkowie Zespołu Tańca Ludowego „Perła Warmii” z Lidzbarka Warmińskiego, który powstał dzięki „Kaziukom - Wilniukom” właśnie i to kaziukowe dziecko z marszu zdobyło sympatię i uznanie widzów oraz harmonijnie wpisało się do obchodów tradycyjnego wydarzenia.

Jak twierdzą organizatorzy – pracownicy Lidzbarskiego Domu

Kultury – „Kaziuki - Wilniuki” jest obecnie najstarszym wydarzeniem artystycznym w obecnych granicach Rzeczypospolitej, zachowującym i promującym tradycję, kulturę, gwarę i zwyczaje dawnej Wileńszczyzny. Integruje ono zarówno społeczność zamieszkałą na Ziemi Warmińsko-Mazurskiej, jak i polską społeczność na Litwie. Jest więc swoistym mostem łączącym rodaków w Macierzy z rodakami na Litwie.

Zygmunt Żdanowicz

WIEŚCI z Wileńszczyzny

Dzień Skupienia w Rudominie

28 marca w kościele pw. Matki Bożej w Rudominie odbędzie się wielkopostny Dzień Skupienia. Od 17.00 księża będą spowiadać wiernych. O godz. 18.00 będzie sprawowana Msza św. z nauką rekolekcyjną. Jest to dobra okazja dla parafian, by odbyć spowiedź przed Wielkanocą i z czystym sercem przeżywać uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego.

Wystawa twórczości uczniów Trockiej Szkoły Sztuk Pięknych

W galerii samorządu rejonu trockiego można oglądać wystawę twórczości uczniów Szkoły Sztuk Pięknych w Rudominie pt. „Memu miastu – Trokom”. Na wystawie są eksponowane prace rysunkowe wydziału sztuki sprzed 10 lat o tematyce trockiej oraz prace malarskie sprzed 9 lat inspirowane legendą „Egle – królowa węży” i książką „Mały książę”. Organizatorami wystawy są nauczyciele Girėnas Širbinskas (rysunki) i Renata Mečkovskienė (malarstwo). Wystawa potrwa do 31 marca.

Wieczornica w Landwarowie

1 marca w Pałacu Kultury w Landwarowie odbyła się wieczornica pt. „Kręci się Słoneczko wokół Ziemi”. Lokalny zespół folklorystyczny „Volunge” i zespół ludowy pieśni i tańca „Klevinė” pod kierownictwem Ingi Okušienė zaprezentowali litewskie pieśni i tańce ludowe, zaprosili też przybyłych do różnych starych litewskich gier i zabaw.

Można będzie przedłużyć „Kartę Troczanina”

Samorząd rejonu trockiego informuje, że można będzie przedłużyć gratisowo „Kartę Troczanina”, której termin ważności skończył się 31 grudnia 2022 r. O przedłużeniu tej karty jej użytkownicy zostaną poinformowani indywidualnie.

Dzień Odrodzenia Niepodległości Litwy w Landwarowie...

11 marca z okazji Dnia Odrodzenia Niepodległości Litwy w kościele pw. Zwiastowania NMP w Landwarowie o godz. 12.00 zostanie odprawiona Msza św. w intencji Ojczyzny. O godz. 14.00 w Landwarowskim Pałacu Kultury odbędzie się koncert orkiestry fanfarrowej Trockiej Szkoły Sztuk Pięknych pod batutą Rokasa Podelisa.

...i Szyrwintach

Dzień Odrodzenia Niepodległości Litwy w Szyrwintach rozpocznie się Mszą św. w kościele pw. Św. Michała Archanioła o godz. 10.00. Po nabożeństwie nastąpi przemarsz żołnierzy na plac centralny. Tam o godz. 11.15 odbędzie uroczystość z udziałem żołnierzy. Od godz. 12.00 można będzie oglądać wystawę broni i techniki Wojska Litewskiego. O godz. 12.00 odbędzie się też bieg. Chętni uczestniczenia w nim powinni zarejestrować się emailem sirvintusportas@gmail.com Szerszej informacji o biegu można uzyskać telefonicznie 865261068. Wszystkim uczestnikom biegu zostaną wręczone pamiątkowe medale. Po biegu będą mogli posilić się kaszą żołnierską i wypić gorącej herbaty. O godz. 14.00 w Centrum Kultury odbędzie się świąteczny koncert.

Upiększyć miasto

Centrum Kultury w Szyrwintach zaprasza organizacje, instytucje użyteczności publicznej, zespoły i indywidualnych twórców w dniach 6 – 17 kwietnia do upiększenia przestrzeni przy alei Ignasa Šeiniusa dekoracyjnymi, od 1 metra wysokości, wielkanocnymi jajkami. Chętni udziału w tym przedsięwzięciu powinni zarejestrować się emailem jakc@gmail.com do 30 marca.

Niewesoła statystyka

Wydział prawa, personelu i metrykacji cywilnej Samorządu Rejonu Szyrwintek w lutym br. zarejestrował 5 urodzeń. Urodziło się dwóch chłopczyków o imieniu Gabrielus i Maikas i 3 dziewczynki: Aurora, Fausta i Iglė. Zawarto jeden związek małżeński, 3 pary rozwiódł się. Zmarło 12 osób.

Zabawna animacja dla całej rodziny

14 marca w Centrum Kultury w Szyrwintach o godz. 18.00 odbędzie się pokaz norweskiego filmu animowanego „Trzech złodziei i lew”. Jest to zabawna animacja dla całej rodziny powstała na podstawie napisanej w 1955 r. książki o tym samym tytule przez pisarza norweskiego Thorbjørna Egnera i do dziś ta książka jest uważana za jedną najsłynniejszych dzieł literatury dziecięcej.

Jan Lewicki

Domeną ludzi wielkich jest praca

Dokończenie ze s. 1 poświęcona świętym, błogostawionym i znanym osobom duchownym, związanym z Ziemią Wileńską.

Wydarzenie rozpoczęło się od błogostawieństwa uczestników konferencji i prelegentów oraz udzielenia Eucharystii w kościele pw. Wniebowzięcia NMP. Mszę św. celebrował o. Marek Adam Dettlaff OFMConv.

Po nabożeństwie wszyscy udali się na wycieczkę do Muzeum Chrztu Litwy w podziemiach kościoła franciszkanów. Niezwykle ciekawą wycieczkę poprowadził o. Marek Adam Dettlaff OFMConv. W jednej sali można było obejrzeć ekspozycję poświęconą czasem sprzed chrztu Litwy. Uczestnicy zobaczyli makietę franciszkańskiego klasztoru i kościoła z odtworzonymi nieistniejącymi dzisiaj elementami – wieżyczką gotycką, dzwonnica, kuchnią klasztorną i cmentarzem, jak też eksponaty

archeologiczne: elementy naczyń od XVI do XVII wieku, gotyckich cegieł i kafli (XV-XVII w.), ornat grobowy ojca Feliksa Towiańskiego, wileńskiego biskupa z XVIII w., a także monety udostępnione przez ks. Wilhelma Gaja Piotrowskiego. W kolejnej sali można było zapoznać się z historią Litewskiej i Ruskiej Prowincji Braci Mniejszych Konwentualnych.

Po wycieczce nastąpiło uroczyste otwarcie konferencji. Wszystkich przybyłych na konferencję w imieniu swoim i mer Marii Reksć powitała Janina Klimaszewska, zastępca kierownika Wydziału Oświaty Samorządu Rejonu Wileńskiego.

– Inicjatywę, która padła na podatny grunt jeszcze w 2020 roku, postanowiło kontynuować Koło Metodyczne Nauczycieli Religii i Katechetów Rejonu Wileńskiego. Kontynuujemy piękną tradycję Samorządu Rejonu Wileńskiego, a mianowicie dbanie o pieczołowite pielęgnowa-

nie prawd wiary naszych przodków, wartości chrześcijańskich oraz tradycji rejonu wileńskiego. Ponadto, każdej inicjatywie przyświeca nam postawa św. pamięci księdza prałata Józefa Obrembskiego, bowiem w dalszym ciągu kultywujemy postawę i ideały, upowszechniając słowa nauki, jakimi się kierował czcigodny ksiądz prałat w życiu. Uważam, że dzisiejsza konferencja jest bardzo na czasie, bowiem praktyczny materializm, konsumpcjonizm i hedonizm zaguszają potrzebę wartości duchowych – powiedziała w swoim przemówieniu Janina Klimaszewska. – Myślę, że to nasze spotkanie jest najlepszą katechezą – aby uczyć się od świętych, poznawać świętych naszej ziemi, którzy nie przemawiają do nas słowami ani kazaniem, ale swoim życiem – dodała.

Uczestnicy konferencji mieli okazję wysłuchać niezwykle ciekawych i treściwych referatów, które wygłosili: o. Marek Adam Dettlaff OFMConv, ks. Mirosław Grabowski, s. Rita Gvazdaitytė CSA, s. Anna Mroczek CSA, Henryk Danulewicz, Józefa Markiewicz.

O. Marek Adam Dettlaff opowiedział zebranych o św. Maksymilianie Kolbie i jego związkach z Wilnem, o bł. o. Piotrze Bonifacym Żukowskim, który przyszedł na świat w parafii niemenczyńskiej, o bł. ojcu Hermanie Karolu Stępieniu, który pracował duszpasterzem w Wilnie, o ojcu Melchiorze Fordonie – duchowym mistrzu świętego Maksymiliana Kolbego, jego spowiedniku i duchowym opiekunie. Siostra Anna Mroczek

z Warszawy mówiła o arcybiskupie Wincentym Kluczyńskim, który studiował, a następnie wykładał w Seminarium Duchowym w Wilnie, zainicjował powołanie bezhabituowego Zgromadzenia Sióstr od Aniołów w Wilnie, który uważał, że język polski określa jego tożsamość. Ks. Mirosław Grabowski opowiedział o św. Rafale Kalinowskim, jednym z przywódców Powstania Styczniowego na Litwie, którego 160. rocznicę obchodzimy w tym roku. Siostra Rita Gvazdaitytė zaś przedstawiła sylwetkę s. Heleny Majewskiej. Warto dodać, że siostra Rita popularyzuje życie tej służebnicy Bożej poprzez konkursy dla młodzieży z Wileńszczyzny. Henryk Danulewicz opowiedział o „nadwornej” malarce Matki Bożej Ostrobramskiej Annie Krepsztul. Józefa Markiewicz – kustosz Muzeum ks. prałata Józefa Obrembskiego w Majszagole mówiła o księdzu Józefie Obrembskim – patriarchu Wileńszczyzny.

Po każdym wystąpieniu obecnej na sali młodzieży były zadawane

pytania, na które uczniowie dobrze odpowiadali. Za prawidłową odpowiedź otrzymywali nagrodę. Konferencję prowadziła Alicja Dacewicz – organistka kościoła pw. Wniebowzięcia NMP w Wilnie i historyk z zamiłowania.

Konferencję zorganizowali: Wydział Oświaty Administracji Samorządu Rejonu Wileńskiego, Koło Metodyczne Nauczycieli Religii i Katechetów Rejonu Wileńskiego pod honorowym patronatem mer Samorządu Rejonu Wileńskiego Marii Reksć. Tegoroczna konferencja – to prawdziwy akt wychowawczy naszej młodzieży. Ziarno zostało zasiane, aby młode pokolenie cnoty świętych naśladowała, a nie tylko podziwiała.

Słowa podziękowania należy skierować pod adresem Anżelży Łazarenko, wszystkich prelegentów, nauczycieli i katechetów oraz naszej młodzieży.

Andrzej Aszkiełowicz,
nauczyciel religii Gimnazjum
im. K. Parczewskiego
w Niemenczyźnie

Bierzmowanie w kościołach Wilna i Wileńszczyzny

Archidiecezja wileńska ogłosiła, w których kościołach będzie w tym roku udzielany sakrament bierzmowania.

Bierzmowanie jest sakramentem, który jest dopełnieniem chrztu i w którym zostajemy obdarzeni Duchem Świętym.

Sakrament bierzmowania jest udzielany katolikom w wieku od 15 lat, którzy są ochrzczeni i przyjęli Pierwszą Komunię Świętą.

Do sakramentu bierzmowania należy się przygotować uczęszczając na katechezy sakramentalne w parafii. Po ich ukończeniu proboszcz wydaje kartę bierzmowania. Bez tej karty nie można przyjąć sakramentu bierzmowania. Przed bierzmowaniem należy się wyspowiadać.

Jeżeli przyjęcie bierzmowania planujemy w innej parafii niż w której uczęszczaliśmy na katechezy, należy zawczasu poinformować o tym proboszcza tej parafii.

Kościoły, w których bierzmowanie będzie udzielane podczas Mszy św. w językach polskim, litewskim lub polskim i litewskim:

Kwiecień

Kościół św. Rafała Archanioła w Wilnie – 15 kwietnia o godz. 11.00 (jęz. litewski i rosyjski), godz. 13.00 (jęz. polski);

Kościół św. Rafała Kalinowskie-

go w Niemiezu – 22 kwietnia o godz. 8.00 (jęz. polski i litewski);

Kościół św. Mikołaja w Wilnie – 23 kwietnia o godz. 10.00 (jęz. litewski);

Kościół św. Teresy w Wilnie – 30

kwietnia o godz. 11.00 (jęz. litewski), 13.00 (jęz. polski);

Kościół św. Józefa (Zameczek) – 30 kwietnia o godz. 13.00 (jęz. polski) i 15.00 (jęz. litewski).

Maj

Bazylika Nawiedzenia NMP w Trokach – 6 maja o godz. 11.00 (jęz. litewski);

Kościół św. Michała Archanioła w Niemenczyźnie – 6 maja o godz. 15.00 (jęz. litewski i polski);

Kościół Wszystkich Świętych w

Wilnie – 7 maja o godz. 12.00 (jęz. litewski);

Kościół Królowej Pokoju w Nowej Wilejce – 12 maja o godz. 18.00 (jęz. litewski i polski);

Kościół bł. Jerzego Matulewicza

w Wilnie – 13 maja o godz. 15.00 (jęz. litewski), 17.00 (jęz. polski);

Kościół św. Piotra i Pawła w Wilnie – 13 maja o godz. 16.00 (jęz. polski), godz. 18.00 (jęz. litewski);

Kaplica św. Jana Pawła II w Wilnie – 14 maja o godz. 10.30 (jęz. litewski);

Kościół św. Jana Chrzyciela i św. Jana Apostoła i Ewangelisty w Wilnie – 14 maja o godz. 13.00 (jęz. litewski);

Kościół Chrystusa Króla i św. Teresy od Dzieciątka Jezus (Kolonia

Wileńska) – 20 maja o godz. 11.00 (jęz. litewski);

Kościół Serca Jezusowego w Wilnie – 20 maja o godz. 11.30 (jęz. litewski), godz. 13.00 (jęz. polski);

Kościół św. Jerzego w Bujwizdach – 21 maja o godz. 12.00 (jęz. polski);

Kościół Zbawiciela (joannitów) w Wilnie – 27 maja o godz. 9.30 (jęz. litewski);

Kościół Odnalezienie Krzyża Świętego (Kalwaria Wileńska) – 27 maja o godz. 13.00 (jęz. polski);

Kościół Ducha Świętego w Wilnie – 27 maja o godz. 18.00 (jęz. polski);

Kościół św. Franciszka z Asyżu w Wilnie – 28 maja o godz. 10.30 (jęz. litewski);

Kościół Odnalezienie Krzyża Świętego (Kalwaria Wileńska) – 28 maja o godz. 13.00 (jęz. litewski).

Czerwiec

Kościół Wniebowzięcia NMP w Mejszagole – 3 czerwca o godz. 12.00 (jęz. polski i litewski);

Bazylika archikatedralna św. Stanisława i św. Władysława w Wilnie – 3 czerwca o godz. 17.30 (jęz. litewski);

Kościół św. Edwarda w Nowych Święcianach – 4 czerwca o godz. 12.00 (jęz. litewski);

Kościół Matki Bożej Dobrej

Rady w Rudominie – 4 czerwca o godz. 10.00 (jęz. litewski) godz. 12.00 (jęz. polski);

Kościół św. Piotra Apostoła w Solecznikach – 10 czerwca o godz. 11.00 (jęz. litewski), godz. 13.00 (jęz. polski);

Kościół Nawiedzenia NMP Królowej Rodzin w Podbrodziu – 10 czerwca o godz. 12.00 (jęz. litewski i polski);

Kościół św. Jana Bosko w Wilnie – 17 maja o godz. 9.00 (jęz. polski), godz. 11.00 (jęz. litewski);

Kościół Najświętszego Serca Jezusowego w Rudziszkach – 17 czerwca o godz. 14.00 (jęz. litewski);

Kościół Najświętszego Serca Jezusowego w Podbrzeziu – 18 czerwca o godz. 10.45 (jęz. litewski), godz. 12.15 (jęz. polski);

Kościół Zwiastowania NMP w Landwarowie – 18 czerwca o godz. 10.00 (jęz. polski);

Kościół Matki Bożej Ostrobramskiej Matki Miłosierdzia w Bezdanych – 24 czerwca o godz. 10.00 (jęz. litewski i polski);

Kościół Świętej Trójcy w Rudnikach – 25 czerwca o godz. 10.45 (jęz. litewski i polski).

Październik

Kościół Matki Bożej Pocieszenia w Wilnie – 4 października o godz. 18.00 (jęz. litewski).

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

Szanowni Czytelnicy „Tygodnika Wileńszczyzny”, już w sto pięćdziesiątym, wydaniu mają Państwo możliwość codziennie spotykać się ze Słowem Bożym. Cieszymy się niezmiernie, że możemy przybliżyć życie, słowa i czyny Jezusa opisane w Ewangelii. Zamieszczamy Ewangelię na każdy dzień roku liturgicznego. Każdy fragment opatrzony został krótkim rozważaniem, które przyczynia się do refleksji nad przeczytanym Słowem Bożym i pomaga w zrozumieniu tego, co chce powiedzieć nam Stwórca. Na koniec każdego rozważania proponujemy krótką modlitwę, która wskazuje jedną z wielu dróg wcielania Go w życie. Niech Słowo Boże będzie inspiracją w naszym życiu.

FOT. MARLENA PASZKOWSKA

**Czwartek,
9 marca 2023**

Łk 16, 19-31

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA**

Jezus powiedział do faryzeuszów: „Był pewien bogaty człowiek. Ubierał się w purpurę i bisior i każdego dnia wystawnie ucztował. Przed bramą jego domu leżał pokryty wrzodami pewien żebrak, imieniem Łazarz, który pragnął nasycić się resztkami ze stołu bogacza. Lecz tylko psy przychodziły i lizały mu wrzody. Gdy żebrak umarł, został zanieiony przez aniołów na łono Abrahama. Umarł także bogacz i został pochowany. Cierpiąc męki w piekle, podniósł oczy i ujrzał z daleka Abrahama i Łazarza na jego łonie. Zawołał: «Ojczy Abrahamie, zmiłuj się nade mną! Poślij Łazarza, aby umoczył w wodzie koniec swego palca i zwilżył mój język, gdyż bardzo cierpię w tym płomieniu». Lecz Abraham odparł: «Dziecko, przypomnij sobie, że ty za życia otrzymałeś swoje dobra, podczas gdy Łazarz doświadczył zła. Teraz on tutaj doznaje pociechy, a ty cierpisz męki. Poza tym między nami a wami istnieje ogromna przepaść, aby ci, którzy chcieliby przejść stąd do was, albo stamtąd do nas, nie mogli tego dokonać». Tamten powiedział: «Ojczy, proszę cię, poślij go więc do mojego rodzinnego domu. Mam bowiem pięciu braci. Niech ich przestrzeże, aby i oni nie dostali się do tego miejsca męki». Lecz Abraham odparł: «Mają Mojżesza i Proroków! Niech im będą posłuszni!». Lecz on odpowiedział: «Nie, ojczy Abrahamie! Ale gdyby ktoś z umarłych udał się do nich, nawrócą się». Wtedy powiedział mu: «Jeśli Mojżesza i Proroków nie słuchają, to nawet gdyby ktoś powstał z martwych, także nie dadzą się przekonać».

NIEBEZPIECZEŃSTWO CHCIWOŚCI

Bogactwo może być przeżywane jako dar, którym dzielimy się z innymi. Może jednak także zaślepić człowieka do tego stopnia, że nie będzie zauważać innych ludzi wokół siebie. Dzisiejsza Ewangelia nie wspomina imienia bogatego człowieka. Mówi o nim „bogacz”. W pewien sposób bogactwo, które posiadał, stało się jego imieniem i tożsamością. Posiadał bardzo wiele, ale nie potrafił się dzielić. Chciwość zamknęła

mu oczy i serce. Nawet psy miały więcej współczucia wobec Łazarza niż bogacz. Tylko przyjmowanie słowa Bożego otwiera nasze serca na Boga i drugiego człowieka, chroniąc je przed wszelką chciwością.

Jezu, niech Słowo, które kierujesz do mnie, uwalnia mnie z wszelkiego rodzaju chciwości: materialnej, intelektualnej, duchowej, relacyjnej.

**Piątek,
10 marca 2023**

Mt 21, 33-43. 45-46

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA**

Jezus powiedział do wyższych kapłanów i faryzeuszów: „Postępujcie jeszcze innej przypowieści. Był pewien zamieszany człowiek, który zasadził winnicę. Otoczył ją murem, wykopał w niej tłocznię i zbudował wieżę. Następnie wydzierżawił ją i wyjechał. Gdy nadeszła pora winobrania, wysłał do dzierżawców swoich służących, aby odebrali należne mu plony. Ale rolnicy schwytali ich i jednego pobili, drugiego zabil, a jeszcze innego obrzucili kamieniami. Znowu wysłał do nich innych służących, w większej liczbie niż poprzednio, ale zrobili z nimi to samo. Wreszcie posłał do nich swojego syna. Myślał bowiem: «Uszanują mojego syna». Jednak kiedy rolnicy zobaczyli syna, powiedzieli: «To jest dziedzic! Chodźcie, zabijmy go, a jego posiadłość nam się dostanie». Pojmali go więc, wyrzucili z winnicy i zabili. Kiedy wróci właściciel winnicy, co zrobi z tymi rolnikami?». Odpowiedzieli: „Każe zabić tych złoczyńców, a winnicę wydzierżawi innym rolnikom, którzy w odpowiednim czasie oddadzą mu należne plony”. Wtedy Jezus powiedział: „Czy nigdy nie czytaliście w Piśmie: «Kamień, który odrzucili budujący, stał się kamieniem węgielnym. Pan to sprawił i jest to cudem w naszych oczach». Dlatego zapowiadam wam: Królestwo Boże zostanie wam zabrane i dane narodowi, który wyda jego owoce”. Wyżsi kapłani i faryzeusze wysłuchali tych przypowieści i zrozumieli, że o nich mówi. Dlatego też usiłowali Go pojmać, bali się jednak tłumów, gdyż miały Go za proroka.

OTOCZYĆ TROSKĄ ŻYCIE

Nasze życie jest winnicą, o którą troszczy się Bóg. Życie nie jest naszą własnością, mamy je od Boga w dzierżawie. Pragnie On jednak, aby owocowało miłością, i daje nam wszystko, aby pomóc nam dojrzywać do miłości. Kiedy z dzierżawców chcemy stać się właścicielami własnego lub, co gorsza, cudzego życia, zaczynamy nakręcać spiralę przemocy, krzywdy, a nawet śmierci. Uwolnić nas od niej może tylko miłość Zbawiciela.

Jezu, życie jest Twoim bezcennym darem. Proszę, ucz mnie szacunku do życia mojego i innych.

**Sobota,
11 marca 2023**

Łk 15, 1-3. 11-32

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA**

Schodzili się do Jezusa wszyscy celnicy i grzesznicy, aby Go słuchać. Faryzeusze jednak i nauczyciele Pisma szemrali: „On przyjmuje grzeszników i jada z nimi”. Opowiedział im wtedy tę przypowieść: „Pewien człowiek miał dwóch synów. Młodszy z nich rzekł do ojca: «Ojczy, daj mi część majątku, która mi przypada». Wtedy on rozdzielił między nich majątek. Niedługo potem młodszy syn zabrał wszystko i wyjechał do dalekiego kraju. Tam roztrwonął swój majątek, żyjąc rozrzutnie. Kiedy wszystko wydał, nastał w tym kraju wielki głód i również on zaczął cierpieć niedostatek. Poszedł więc i zatrudnił się u jednego z mieszkańców tego kraju, a on posłał go na swoje pola, żeby pasł świnię. Pragnął najeść się strąkami, którymi karmiły się świnię, ale i tego nikt mu nie dawał. Zastanowił się nad sobą i stwierdził: «Tylu najemników mojego ojca ma pod dostatkiem chleba, a ja ginę tu z głodu. Wstanę i pójdę do mojego ojca i powiem mu: Ojczy, zgrzeszyłem przeciwko niebu i względem ciebie. Już nie jestem godny nazywać się twoim synem. Uczyni mnie choćby jednym z twoich najemników». Wstał więc i poszedł do swojego ojca. A kiedy jeszcze był daleko, zobaczył go ojciec i ulitował się. Pobiegł, rzucił mu się na szyję i ucałował go. Syn mu powiedział: «Ojczy, zgrzeszyłem przeciwko niebu i względem ciebie. Już nie jestem godny nazywać się twoim synem». Wtedy ojciec powiedział do swoich sług: «Szybko przynieście najlepszą szatę i ubierzcie go. Włóżcie mu pierścień na rękę i sandały na nogi. Przyprawdźcie tłuste cielę i zabijcie je. Będziemy jeść i bawić się, bo ten mój syn był umarły, a znów ożył, zaginął, a odnalazł się». I zaczęli się bawić. Tymczasem jego starszy syn był na polu. Gdy wracał i był już blisko domu, usłyszał muzykę i tańce. Przywołał jednego ze sług i pytał go, co się wydarzyło. On mu odpowiedział: «Twój brat wrócił i ojciec zabił tłuste cielę, bo odzyskał go zdrowego». Wtedy rozgniewał się i nie chciał wejść. Wyszedł więc ojciec i zachęcał go do wejścia. Lecz on powiedział do ojca: «Tyle lat ci służę i nigdy nie przekroczyłem twego polecenia, ale ty nigdy nie dałeś mi nawet koźlęcia, abym się mógł zabawić z przyjaciółmi. A gdy wrócił ten twój syn, który roztrwonął twój majątek z nierządnicami, zabiłeś dla niego tłuste cielę». On mu odpowiedział: «Dziecko, ty zawsze jesteś ze mną i wszystko, co moje, należy do ciebie. Przecież trzeba się bawić i radować, bo ten twój brat był umarły, a ożył, zaginął, a odnalazł się».

UCIECZKI I POWROTY

Jezus przyszedł na ziemię, aby ukazać nam oblicze i miłość Ojca. Miłość Boga jest niesamowita! Ojciec z dzisiejszej Ewangelii ma dwóch synów, lecz tak naprawdę żaden z nich nie wie, kim jest ojciec i kim jest dla ojca. Pierwszy odchodzi z domu, drugi w nim pozostaje, ale oddala się od ojca wewnątrz serca (ani razu nie zwraca się do niego „ojczy”). Ojciec oczekuje

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

tak naprawdę obydwu. Wybiega naprzeciw powracającemu młodszemu synowi, przebacząc mu jego błędy. I wychodzi naprzeciw starszemu, cierpliwie tłumacząc i zwracając się do niego czule „moje dziecko”. Bóg kocha tych zagubionych, zarówno będących daleko, jak i tych zdawałoby się blisko, wewnątrz domu... Czekają na Twój i mój powrót. Wielki Post jest ku temu szansą.

Jezu, pragnę i ja usłyszeć z ust Ojca: „Dziecko moje, wszystko, co moje, do Ciebie należy”.

**Niedziela,
12 marca 2023**

III niedziela Wielkiego Postu

J 4, 5-42

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO JANA**

Jezus przybył do miejscowości samarytańskiej, zwanej Sychar, położonej niedaleko posiadłości, którą przekazał Jakub swemu synowi Józefowi. Tam znajdowała się studnia Jakuba. Jezus, zmęczony przebyciem drogą, usiadł obok studni, a było to około godziny szóstej. Nadeszła wtedy kobieta – Samarytanka, aby zaczerpnąć wody. Jezus poprosił ją: „Daj mi się napić”. Jego uczniowie natomiast poszli do miejscowości, aby kupić coś do jedzenia. Kobieta odparła jednak: „Jakże Ty, Żyd, możesz prosić mnie, kobietę samarytańską, o wodę?”. Żydzi bowiem nie utrzymują kontaktu z Samarytanami. Na jej słowa Jezus odpowiedział: „Gdybyś znała dar Boży, a także wiedziała, kim jest Ten, kto ci rzekł: «Daj mi się napić», to byś Go poprosiła, a On dałby ci wody żywej”. Kobieta zawołała wtedy: „Panie, przecież Ty nie masz nawet czerpaka, a studnia jest głęboka. Skąd więc weźmiesz wodę żywą? Czyżbyś był większy od naszego ojca Jakuba, który dał nam tę studnię? Zresztą on sam z niej korzystał, jego synowie i trzoda”. Wówczas Jezus oznajmił jej: „Każdy, kto pije tę wodę, nadal będzie odczuwał pragnienie. Kto natomiast napije się wody, którą Ja mu dam, już nigdy więcej nie będzie odczuwał pragnienia, gdyż woda, którą mu dam, stanie się w nim obfitym źródłem na życie wieczne”. Kobieta poprosiła więc: „Panie, daj mi takiej wody, abym już więcej nie odczuwała pragnienia i nie musiała przychodzić tutaj i czerpać”. Jezus więc polecił jej: „Idź, zawołaj swojego męża i przyjdźcie tutaj”. Ona zaś odparła: „Nie mam męża”. Na co Jezus rzekł: „Słusznie powiedziałaś: «Nie mam męża». Miałaś ich bowiem pięciu, a i ten, którego masz, nie jest twoim mężem. To powiedziałaś prawdziwie”. Wtedy kobieta zawołała: „Panie, widzę, że Ty jesteś prorokiem! Nasi przodkowie oddawali cześć Bogu na tej górze; wy zaś twierdzicie, że jedyne miejsce, gdzie należy Go czcić, znajduje się w Jerozolimie”. Jezus jej odrzekł: „Wierz mi, kobieto. Oto nadchodzi czas, że ani na tej górze, ani też w Jerozolimie nie będzie się już wielbił Ojca. Wy czcicie to, czego nie znacie; my zaś oddajemy cześć Temu, kogo znamy. Zbawienie bowiem pochodzi od Żydów. Nadchodzi jednak godzina, a właściwie już jest, kiedy prawdziwi czciciele będą wielbili Ojca w Duchu i w prawdzie. Zresztą takich czcicieli pragnie sam Ojciec. Bóg jest duchem, stąd też ci, którzy Go wielbią, winni to czynić w Duchu i w prawdzie”. Wtedy kobieta odparła: „Wiem, że ma nadejść Mesjasz, czyli Chrystus. I gdy tylko On przybędzie, wszystko nam wyjaśni”. Jezus oznajmił jej wówczas: „To Ja nim jestem, Ja, który mówię do Ciebie”. W tym czasie wrócili uczniowie i zdziwili się, że rozmawiał z kobietą. Nikt z nich jednak nie zapytał: „Czego od niej chcesz?” lub „O czym z nią rozmawiasz?”. Kobieta zaś zostawiła naczynie do czerpania, wróciła do swojej miejscowości i zaczęła namawiać mieszkańców: „Chodźcie zobaczyć kogoś, kto wyjawiał mi wszystko, co uczyniłam. Czyż nie jest On Chrystusem?”. Ci więc wyszli z miasta i przybyli do Jezusa. Uczniowie tymczasem zachęcali go: „Rabbi, jedź!”. Wtedy Jezus oświadczył im: „Ja mam pokarm do spożycia, którego wy nie znacie”. Pytali się więc nawzajem: „Czyżby ktoś przyniósł Mu coś do jedzenia?”. Jezus odpowiedział im: „Moim pokarmem jest wypełnienie woli Tego, który Mnie posłał, oraz wykonanie wyznaczonego Mi dzieła. Czyż nie twierdzicie: «Jeszcze cztery miesiące i nadejdzie czas żniw?». Ja natomiast wam mówię: Podnieście tylko wzrok i popatrzcie na pola – już dojrzały do żniwa. Żniwiarz otrzymuje zapłatę i gromadzi owoce swojej pracy na życie wieczne. W ten sposób siewca cieszy się razem ze żniwiarzem. Tak oto okazuje się

prawdziwe powiedzenie: «Jeden siewca, a drugi zbiera». Ja posłałem was, abyście zbierali plony, chociaż nie trudziliście się nad nimi wcześniej. Inni pracowali w znoju, a wy skorzystaliście z ich wysiłku”. Wielu Samarytan z tej miejscowości uwierzyło w Niego na podstawie świadectwa danego przez ową kobietę: „Wyjawiał mi wszystko, co uczyniłam”. Przyszli więc do Niego z prośbą, aby pozostał u nich. I przebywał tam dwa dni. Wtedy jeszcze więcej uwierzyło dzięki głoszonej przez Niego nauce. Do tej kobiety zaś mówiono: „Teraz wierzymy już nie na podstawie tego, co nam powiedziałaś, lecz dlatego, że sami Go usłyszeliśmy. Wiemy, że On naprawdę jest Zbawicielem świata”.

BÓG PRAGNIE MÓWIĆ Z TOBĄ

Bóg, aby się objawił człowiekowi, potrzebuje jego obecności i otwartości serca. Jezus zmęczony drogą potrzebuje pomocy Samarytanki. Od prośby Jezusa i odpowiedzi zaskoczonej kobiety rozpoczyna się ich spotkanie, które prowadzi do poznania Mesjasza i przyjęcia na nowo własnej, trudnej historii życia kobiety z Samarii. Spotkanie z miłością Jezusa otwiera Samarytankę na trudną prawdę o samej sobie i uwalnia ją od lęku o siebie. Ta, która do tej pory unikała ze wstydu sąsiadów i znajomych, biegnie do miasteczka, aby opowiedzieć, kogo spotkała przy studni.

Jezu, Ty pragniesz „mówić ze mną”, by objawiać mi swoją przemieniającą miłość! Dziękuję Ci!

**Poniedziałek,
13 marca 2023**

Łk 4, 24-30

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA**

Gdy Jezus przyszedł do Nazaretu, powiedział w synagodze: „Zapewniam was: Żaden prorok nie jest mile widziany w swojej ojczyźnie. Naprawdę mówię wam: Wiele wdów było w Izraelu w czasach Eliasza, kiedy niebo zostało zamknięte na trzy lata i sześć miesięcy, tak iż w całym kraju nastąpił wielki głód. A do żadnej z nich Eliasza nie został posłany, tylko do wdowy w Sarepcie Sydońskiej. I wielu było trędowatych w Izraelu za proroka Elizeusza. A żaden z nich nie został oczyszczony, tylko Syryjczyk Naaman”. Wszyscy w synagodze, słysząc to, zawrżeli gniewem. Zerwali się, wyrzucili Go z miasta i chcąc Go strącić w przepaść, wyprowadzili na szczyt góry, na której ich miasto było zbudowane. Lecz On przeszedł pomiędzy nimi i oddalił się.

ZIMNY PRYSZNIC PRAWDY

Słowa Jezusa mogły wytrącić z równowagi Jego słuchaczy przekonanych, że sama przynależność do narodu wybranego wystarczy, aby Bóg czynił znaki i cuda dla swego ludu. Tymczasem relacja z Bogiem wymaga osobistego zaangażowania i wiary. Bóg czyni znaki i cuda, odpowiadając na wiarę człowieka. Dlatego czasami więcej mógł zdziałać wśród pogan niż Izraelitów. Tak działo się w czasach Starego Testamentu, podobne sytuacje zdarzały się też Jezusowi, zadziwiła Go wiara tych, którzy nie przynależeli do Izraela, lecz pokładali ufność w Bogu. Mnie także nie wystarczy chrzest, aby być osobą wierzącą. Potrzebuję osobiście pielęgnować i rozwijać swoją wiarę i zażyłość z Bogiem.

Jezu, proszę, ilekroć wpadam w rutynę, niedbalstwo czy lenistwo, niech Twoje słowo prawdy wytrąca mnie z duchowego marazmu.

**Wtorek,
14 marca 2023**

Mt 18, 21-35

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA**

Piotr podszedł do Jezusa i zapytał: „Panie, ile razy mam przebaczyć bratu, jeśli wobec mnie zawini? Czy aż siedem razy?”. Jezus mu odpowiedział: „Nie twierdź, że siedem,

lecz aż siedemdziesiąt siedem razy. Dlatego królestwo niebieskie podobne jest do króla, który postanowił rozliczyć się ze swoimi sługami. Kiedy zaczął to robić, przyprowadzono mu dłużnika, który był mu winien dziesięć tysięcy talentów. Ponieważ nie miał z czego oddać, pan kazał go sprzedać wraz z żoną i dziećmi, i wszystkim, co posiadał. W ten sposób chciał odzyskać dług. Wtedy sługa upadł przed nim na ziemię i błagał: «Okaz mi cierpliwość, a wszystko ci oddam». Pan ulitował się nad tym sługą, uwolnił go i dług mu darował. Gdy ów sługa wyszedł, spotkał innego sługę swego pana, który był mu winien sto denarów. Chwył go, zaczął dusić i mówił: «Oddaj wszystko, coś winien». A on upadł na ziemię i prosił: «Okaz mi cierpliwość, a wszystko ci oddam». On jednak nie chciał, lecz odszedł i wciągnął go do więzienia, dopóki nie odda długu. Gdy inni słudzy dowiedzieli się o tym, bardzo się zasmucili. Poszli i opowiedzieli o wszystkim swemu panu. Wtedy pan wezwał go i powiedział: «Jesteś złym człowiekiem! Darowałem ci cały dług, bo mnie prosiłeś. Czy i ty nie powinieneś być zmiłować się nad swoim dłużnikiem, tak jak ja zmiłowałem się nad tobą?». I pan rozgniewany wydał go katom, dopóki nie odda mu całego długu. Podobnie postąpi z wami mój Ojciec, który jest w niebie, jeśli każdy z was szczerze nie przebaczy swemu bratu”.

NA ILE JESTEM DO NIEGO PODOBNY?

Bóg pragnie, abyśmy jako Jego dzieci byli do Niego podobni. Najgłębiej Boża miłość objawia się nam w doświadczeniu przebaczenia i miłosierdzia. Piotr pyta: „Panie, ile razy mam przebaczyć bratu? Czy aż siedem razy?” (Mt 18, 21). To, co dla Piotra było hojnością serca, dla Jezusa nie jest nawet początkiem. Jeśli chcemy kochać jak Bóg, to nie możemy stawiać granic czy warunków przebaczenia. Przebaczać potrzebujemy zawsze. I zawsze potrzebujemy, aby inni obdarzali nas przebaczeniem, ilekroć zawinimy wobec nich i tego żałujemy. Na ile jestem świadomy, że od jakości mojego przebaczenia bliźnim zależy zdolność przyjęcia przebaczenia od Ojca?

Jezu, Ty mi zawsze przebaczasz, hojnie i bezwarunkowo. Przyjmując Twoje miłosierdzie, pragnę okazywać je tym, którzy mają dług przebaczenia wobec mnie.

**Środa,
15 marca 2023**

Mt 5, 17-19

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA**

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Nie sądzicie, że przyszedłem znieść Prawo albo Proroków. Przyszedłem nie po to, aby je znieść, ale wypełnić. Zapewniam was: Dopóki ziemia i niebo będą istnieć, nie zmieni się w Prawie ani jedna litera, ani jedna kreska, aż się wszystko spełni. Kto znieśli choćby jedno z najmniejszych przykazań i tak będzie nauczał ludzi, ten będzie najmniejszy w królestwie niebieskim. Kto je natomiast wypełni i nauczy wypełniać, ten będzie wielki w królestwie niebieskim”.

DROGA KU WOLNOŚCI

Prawo i przykazania nie są nam dane przez Boga, aby nas dręczyć, zawężać horyzonty, pozbawiać wolności. Wręcz przeciwnie. Prawo jest nam dane, aby chronić naszą godność, wartość i wolność. Naszą i każdego innego człowieka. Bo jeśli nie chcę, aby ktoś w jakikolwiek sposób nadużywał mojej wolności, integralności, szacunku, wartości, własności, to i ja powinienem uszanować te przestrzenie w życiu drugiego. Prawo to minimum życia moralnego, które nas obowiązuje, więc zawężanie go sprawia, że popadamy w iluzję, błędy, grzechy i się wręcz odczłowieczamy. Jezus przyszedł wypełnić prawo miłością. I nas także zachęca do tej postawy. Wypełniając Boże prawo z miłości, już nie tyle nakazujemy innym, ile pociągamy ich naszym przykładem do wartościowego życia.

Jezu, dziękuję Ci za dar przykazań, drogowskazów do wolności. Naucz mnie żyć nimi nie z przymusu czy lęku, lecz w zaufaniu i miłości.

W Grecji zderzyły się dwa pociągi

W północnej Grecji doszło do zderzenia dwóch pociągów: pasażerskiego i towarowego. Zginęły co najmniej 32 osoby, a 85 zostało rannych, w tym 25 osób jest w ciężkim stanie. Podczas zderzenia kilka wagonów wykołowało się, trzy wagony zapaliły się. W pociągu pasażerskim jadącym z Aten do Salonik znajdowało się 350 osób. Costas Agorastos, gubernator regionu Tesalii, nazwał tę noc „straszna”. Według niego, pociągi jadące z dużą prędkością zderzyły się czołowo.

Zderzyły się dwa włoskie samoloty wojskowe

Nieopodal Rzymu podczas wykonywania ćwiczeń doszło do katastrofy lotniczej. W powietrzu zderzyły się dwa ultralekkie samoloty wojskowe U-208 i spadły na miejscowość Guidonia. Obaj piloci zginęli. Jeden samolot spadł z dala od budynków, a drugi – na osiedle mieszkalne, uderzając w zaparkowany samochód. Przyczyny zdarzenia wciąż nie są znane.

Protesty przeciwko reformie emerytalnej

W wielu francuskich miastach odbyły się protesty i demonstracje przeciwko rządowemu projektowi reformy podnoszącemu wiek emerytalny z 62 do 64 lat. Według szacunków konfederacji związkowej CGT, w protestach w samym Paryżu wzięło udział 700 tys. osób. Według prefektury policji było ich 81 tys. W całej Francji związki zapowiadały demonstracje z udziałem 2 mln obywateli, co odbiegało od szacunków rządowych, mówiących o 1,4 mln.

Pożar w obozie w Bangladeszu

Okolo 12 tys. osób straciło dach nad głową z powodu pożaru w obozie dla uchodźców z Birmy przedstawicieli grupy etnicznej Rohingja w Bangladeszu, uznawanym za największy na świecie obóz dla uchodźców. Nie ma doniesień o ofiarach śmiertelnych ani rannych. Policja prowadzi dochodzenie, by ustalić, czy przyczyną pożaru był sabotaż. Zatrzymano jedną osobę. Pożar wybuchł w niedzielę i za sprawą butli gazowych używanych w kuchniach szybko rozprzestrzenił się wśród chat zbudowanych z bambusa i brezentu. Ogień oparowano w ciągu trzech godzin, ale uszkodzone zostały dwa tysiące chat mieszkalnych i 90 miejsc, m.in. kliniki i szkoły.

Na świecie rośnie liczba katolików

Wzrasta liczba katolików na świecie – wynika z najnowszego rocznika statystycznego Kościoła. W 2021 r. w odnotowano wzrost liczby ochrzczonych o 18 milionów osób, co odpowiada przyrostowi o ok. 1,3 proc. Łącznie na świecie żyje aż 1 378 mln katolików i stanowią oni 17,67 proc. światowej populacji. Jednocześnie od kilku lat notuje się spadek liczby powołań kapłańskich i zakonnych.

Watykan wydał nowy rocznik statystyczny Kościoła (Annuario Statisticum Ecclesiae 2021) oraz rocznik papieski (Annuario Pontificio 2023). Dowiadujemy się z nich m.in., że przyrost liczby ochrzczonych w Kościele katolickim jest nierównomierny. Na jednym skraju stoi Europa, w której zasadniczo panuje stagnacja, na drugim Afryka, gdzie odnotowano ponad 3 proc. wzrost. Na trudności Europy wskazuje także fakt, że jedynie w latach 2020-2021 r. udział Europejczyków w Kościele spadł aż o 3 proc. Występują także duże różnice w tym, jak powszechny jest katolicyzm w danym regionie. W

Amerykach 64 na 100 mieszkańców to katolicy; w Europie niemal 40, a w Afryce 20. W Azji sytuacja jest radykalnie inna: tam katolicy to zaledwie 3,3 proc. populacji.

Między 2020 a 2021 r. globalnie spadła liczba osób mających sakrament święceń, o 0,39 proc. Dwa lata temu żyło 5 340 biskupów, 407 tys. prezbiterów i 49 tys. stałych diakonów. Jednocześnie w 2021 r. na świecie było prawie 609 tys. zakonnic, co oznacza spadek aż o 1,7 proc. względem roku poprzedniego.

Co do liczby powołań do kapłaństwa, Kościół odnotowuje jedynie przyrost w Afryce (o 0,6 proc.). W Europie i Ameryce Północnej spadek liczby seminarzy-

stów między 2020 a 2021 r. wyniósł aż 5,8 proc. W Europie notuje się najmniejszą ilość kleryków w odniesieniu do liczby księży: na 100 kapłanów przypada tam mniej niż 9 seminarzystów. Niewiele lepsza sytuacja jest w Ameryce Północnej, gdzie na 100 księży przypada nieco ponad 11 kleryków. Tymczasem w Afryce współczynnik ten wynosi 65 seminarzystów na 100 kapłanów, a w Azji ponad 44 seminarzystów. Należy jednak dodać, że pomimo trudności wciąż najwięcej kapłanów żyje w Europie; jest to blisko 160 tys. prezbiterów. Podobnie jest w przypadku zakonnic: co trzecia siostra mieszka na Starym Kontynencie.

Wybory w Estonii.

Pierwsza taka sytuacja w historii

Premier Estonii Kaja Kallas ma powody do zadowolenia. Jak poinformował w nocy z niedzieli na poniedziałek Narodowy Komitet Wyborczy, wybory parlamentarne w tym kraju wygrała Estońska Partia Reform. Co ciekawe, pierwszy raz w historii większość głosów oddano internetowo.

Zwycięska partia zdobyła 31,2 proc. głosów, co przekłada się na 37 mandatów w liczącym 101 reprezentantów jednoizbowym parlamencie Estonii. Drugie miejsce zajęła Estońska Konserwatywna Partia Ludowa (EKRE), zdobywając 16,1 proc. głosów - 17 mandatów. Na miejscu trzecim uplasowała się Estoń-

ska Partia Centrum, uzyskując 15,3 proc. głosów i 16 miejsc w parlamencie.

W wyborach wzięło udział 63,7 proc. uprawionych obywateli Estonii. Ponad 50 proc. głosów oddano internetowo – pierwszy raz w historii kraju e-głosy stanowią większość wszystkich oddanych.

Prezydent RP Andrzej Duda w Katarze promował polską żywność

Podczas V Konferencji ONZ w sprawie państw najstabilniej rozwiniętych Prezydent RP Andrzej Duda wystąpił w roli głównego mówcy na Forum Sektora Prywatnego, gdzie wziął udział w panelu dotyczącym rolnictwa i rozwoju terenów wiejskich.

– Dzisiejsze realia wymagają szczególnego zabezpieczenia państwa w wymiarze pozamilitarnym, w tym m.in. żywnościowym – mówił Andrzej Duda. Zwrócił uwagę, że m.in. w wyniku wojny na Ukrainie utrudnione jest dziś zapewnienie dostaw zbóż, wody pitnej, świeżych produktów spożywczych oraz sprawne funkcjonowanie łańcuchów dostaw pomiędzy Europą a Afryką oraz Bliskim Wschodem.

Powiedział, że Polska prowadzi działania m.in. z zakresu wsparcia przedsiębiorczości państw najstabilniej rozwiniętych, zwiększenia ich efektywności energetycznej, poprawy infrastruktury wodnej oraz ochrony różnorodności biologicznej.

Zapewnił, że Polska jest przykładem sukcesu, jaki można osiągnąć inwestując w rolnictwo i mo-

dernizując sektor rolno-spożywczy. Jak dodał, mamy wiele do zaoferowania: od gotowych produktów po know-how i jesteśmy gotowi się tym dzielić, by wspólnie rozwijać relacje gospodarcze.

– Obroty handlowe produktami rolno-spożywczymi pomiędzy Polską a krajami najstabilniej rozwiniętymi są obecnie niewielkie i ograniczają się jedynie do kilku grup produktów, które możemy zaoferować. Wierzę, że pomimo różnic klimatycznych, odległości i innych barier wspólnie możemy rozwinąć wymianę handlową produktami rolnymi – podkreślił Andrzej Duda.

Jak mówił Prezydent RP

dziennikarzom po panelu, polskie doświadczenia są szczególnie interesujące dla państw, które próbują dziś wyjść z trudnej sytuacji.

– Polskie rolnictwo na początku lat 90. było bez wątpienia zapóźnione w stosunku do tego, co można było obserwować na zachodzie Europy. A jesteśmy w absolutnej awangardzie, nasze rolnictwo jest nowoczesne i równocześnie utrzymało szacunek dla tradycji. Na tym polega wartość naszej żywności, która eksportujemy do 198 krajów na całym świecie. Polska żywność to jest dziś nasz produkt firmowy – powiedział Andrzej Duda.

Fot. Marek Borawski/KPRP

Na podstawie materiałów L24.lt, EKAI, prezydent.pl, TVP Info, PAP, IPN, „Nasz Dziennik”, JG, „Radio Watykańskie”

Dzień Papieski - 15 października

XXIII Dzień Papieski będzie obchodzony w Polsce i środowiskach polonijnych na całym świecie 15 października 2023 roku pod hasłem „Św. Jan Paweł II. Cywilizacja życia”. Wybierane co roku hasło Dnia Papieskiego pokazuje, że pontyfikat Jana Pawła II powinien trwać ze względu na wartości i przesłanie, które on przynosił.

90 mln zł na rozwój humanistyki

W 2022 r. w ramach Narodowego Programu Rozwoju Humanistyki rozstrzygnięto osiem konkursów. Łączna kwota wsparcia 90 041 684,13 zł została podzielona pomiędzy 44 beneficjentów, w tym m.in.: 17 uczelni publicznych, 8 instytutów Polskiej Akademii Nauk i 8 towarzystw naukowych. Dofinansowanie otrzymały też projekty Polskiej Akademii Umiejętności, Książnicy Cieszyńskiej oraz Zakładu Narodowego im. Ossolińskich.

Wsparcie dla osób z niepełnosprawnościami

Osoby z niepełnosprawnościami i ich opiekunowie wznowili protest w Sejmie. Protestujący domagają się podwyższenia renty socjalnej do wysokości najniższego krajowego wynagrodzenia. Zaprezentowali to w obywatelskim projekcie ustawy, pod którym zebrano prawie 200 tysięcy podpisów. Teraz chcą, by projekt został rozpatrzony podczas rozpoczynającego się posiedzenia Sejmu. Wcześniejszy protest zakończył się w 2018 roku porozumieniem, na mocy którego renta socjalna została podniesiona do wysokości minimalnej emerytury. Corocznie jest ona waloryzowana i od pierwszego marca bieżącego roku wzrosła do 1588 zł brutto.

Polska z jeszcze niższym bezrobociem

Unijny urząd statystyczny Eurostat po raz kolejny potwierdza dobrą i stabilną sytuację na rynku pracy w Polsce. Stopa bezrobocia w Polsce, po uwzględnieniu czynników sezonowych, wyniosła w styczniu 2,8 proc. wobec 2,9 proc. w grudniu. Polska jest europejskim wiceliderem pod względem najniższego bezrobocia, wyprzedzany jedynie przez Czechy z wynikiem 2,5 proc. Dotychczas w zestawieniach Eurostatu, Polska zajmowała drugie miejsce z najniższym bezrobociem w UE na równi z Niemcami. W styczniu Niemcy spadły na trzecią pozycję – bezrobocie w tym kraju wyniosło 3 proc. Krajem z najwyższym wskaźnikiem bezrobocia, 13 proc., jest Hiszpania. W całej Unii Europejskiej stopa bezrobocia wyniosła 6,1 proc.

NOWINKI PSYCHOLOGICZNE

Dlaczego nie potrafimy przyznać się do błędu?

Dlaczego przyznanie się do popełnionego błędu tak bardzo nas przeraża? Odpowiedzi szukajmy w środowisku, w którym się wychowaliśmy. Jeśli stłuczona szklanka powodowała krzyk rodzica, niewystarczająco dobra ocena w szkole kończyła się wzdychaniem i wyrazem zawodu na twarzy, zaś syn/ córka sąsiada zawsze potrafili lepiej – mamy gotową odpowiedź, skąd wziąć się nasz problem. Kształtuje się on w obliczu wysokich wymagań ze strony rodziców i jednoczesnego braku akceptacji dla błędów popełnionych przez dziecko. Złość w sytuacji konfrontacji z własnym błędem to nic innego jak lęk przed odrzuceniem. Jeśli jako dzieci za popełnienie błędu byliśmy karani odebraniem uwagi, krzykiem czy poniżeniem, jako dorośli będziemy mieli tendencję do odbierania pojedynczego błędu jako informacji o tym, że cali jesteśmy „beznadziejni”. Nie będziemy potrafili oddzielić pojedynczego zachowania od całego zbioru cech określających naszą osobowość. W takim przypadku będziemy albo zacierać lub wypierać błędy, albo stawać na głowie, żeby zrównoważyć je podwójną liczbą sukcesów i dopóki ich nie osiągniemy to nie spoczniemy. Jak więc uporać się z lękiem przed przyznaniem się do błędu?

Popracować nad szacunkiem i akceptacją dla samego siebie, mówiąc ogólnie nad poczuciem własnej wartości. Jeśli oprzemy poczucie własnej wartości na zewnętrznych sukcesach (lub przedmiotach) to staniemy się więźniami własnych osiągnięć. Tą drogą dojdziemy tylko do punktu zwanego „wypalenie”. Bez względu na to jak wiele sukcesów osiągniemy i tak nie będziemy w stanie siebie zaakceptować. Dzieje się tak dlatego, że zinternalizowaliśmy krytyczny głos rodzica. Stał się on naszym wewnętrznym krytykiem, który wciąż woła więcej i więcej. Im więcej mu damy tym jego apetyt bardziej urośnie. Zasada jest prosta. Człowiek z poczuciem wartości na zdrowym poziomie, czy stoi, czy leży, czy pracuje czy się objaja, czy jest piękny czy brzydki, mądry czy głupi, bogaty czy biedny – akceptuje i szanuje siebie samego. Niewiele musi ale wiele chce. Potrafi postawić sobie granice i zadbać o równowagę między pracą a życiem prywatnym. I wreszcie, ma poczucie życiowej satysfakcji bez względu na to, czy jeździ nowiutkim Porshe czy starym Fiatem.

JAK CIĘ WIDZA

Savoir-vivre w technologicznym wydaniu (I)

Wraz z postępującą cyfryzacją, przybywa pytań dotyczących stosowności zachowania w Internecie, czy korzystania z urządzeń mobilnych. Niech pierwszy rzuci kamieniem ten, kto choć raz nie miał podobnej zagwozдки: Czy mogę polubić ten post? Jak mam to skomentować, żeby nikogo nie urazić? Czy mogę użyć teraz telefonu? Opublikować? Pobrać? Wystać? Skomentować?

Podejście ludzi do wirtualnej rzeczywistości jest różne. Jedni w sieci zachowują taką samą powagę jak w realnym życiu. Drudzy kompletnie zapominają o dobrych manierach, zatracając się w mylnym przeświadczeniu o anonimowości i bezkarności. Jeszcze inni w wirtualnym świecie stają się kompletnie wyalienowani. Chowają się za monitorem, licząc, że nie zostaną wywołani do zabrania głosu. Jednak galopujący postęp technologiczny, a zwłaszcza obecnie panująca sytuacja, zmusza do przejścia na internetową stronę życia. Rozróżnienie wirtual-real zaciera się. Taki podział traci sens. Teraz to w Internecie toczy się większość naszego życia. Codzienne działania związane z pracą, nauką czy życiem towarzyskim dzieją się on-line i z użyciem sprzętów elektronicznych. Pamiętajmy jednak, że bez względu na to, czy posługujesz się swoim imieniem i nazwiskiem, czy fikcyjną nazwą, ponosisz realną odpowiedzialność za swoje zachowanie. Trzeba uświadomić sobie, że w Internecie nikt nie jest anonimowy i bezkarny. Dlatego kieruj się manierami z życia realnego. Kultura osobista i szacunek wobec innych to podstawy poprawnego życia w społeczeństwie – także tym wirtualnym oraz rzeczywistym, gdy w grę wchodzi obsługa urządzeń mobilnych. Złota zasada: traktuj innych tak, jak sam chciałbyś być traktowany. W tej odmienionej, właściwie trafniej byłoby powiedzieć – zrewolucjonizowanej rzeczywistości niezwykle ważna jest empatia. Postaw się w sytuacji drugiej osoby, zmień perspektywę, spojrz oczami „innego”. To ładnie w psychologii nazwano decentracją. Po prostu miej świadomość, że za nickami i avatarami kryją się prawdziwi ludzie.

ZE SŁOWEM ZA PAN BRAT

Kurtuazyjnie – czyli jak?

Przysłówek kurtuazyjnie wywodzi się oczywiście od rzeczownika kurtuazja, który z kolei pochodzi z języka francuskiego od określenia *courtoisie*, oznaczającego zachowanie dworskie. Przysłówek kurtuazyjnie wywodzi się oczywiście od rzeczownika kurtuazja, który z kolei pochodzi z języka francuskiego od określenia *courtoisie*, oznaczającego zachowanie dworskie.

Człowiek, który postępuje kurtuazyjnie pokazuje, że posiada znajomość obyczajów i form towarzyskich, reguł grzecznościowych. Celem może być również pragnienie wykazania się przed kimś znajomością zasad dobrego wychowania. Warto pamiętać, że ktoś, kto zachowuje się kurtuazyjnie, może swoją postawą prezentować takt w zachowaniu, ale niekoniecznie musi to być oznaką prawdziwej uprzejmości. Z jednej strony może być ona motywowana chęcią okazania swojego szacunku dla innej osoby, a z drugiej – może być podyktowana względami czysto praktycznymi, np. przestrzeganiem protokołu dyplomatycznego.

KRZYŻÓWKA z nagrodą 1199

Rozwiązanie-hasło prosimy nadsyłać (lub telefonicznie) do 15 marca 2023 r. na adres redakcji: 09318 Wilno, Rinkinés 50, p. 501

wąska łopata	krótka wymowa	zgapokle rysunkowa	medalio władz Rosji	zbera żolazo
		6 z 48	100 z marskim zwierzytani	
		7	kolaty plac	
siatka dla skrobaczy	worzech do przesylania danych		Wólno pol-amidowe	jeden z dronów-steró
			10	
koncowy produkt destylacji	15	12		port nast. Właję
zakrywa liczd muzuk-manku	wypieko	grecu ser	moraina lub fram-bosa	Kłodzka
				9
		pospólta ryba sława-rodca		
sentymen skrzydło samolotu	1		ukodnik	17
		krach mozi-kojny		
użytko w filizance			18	wypadek na stopie
młoda, nvelona, doka kaczka			szatni fajka	oddechy wiskoni przy kłuchach
		myłoty ze ziołom		
		krępiłz. bzeq		3
nawo-dama reobna jo ómie	w nim zabry	urządowa opłata	zberana grzeq-porny	prze-wodzi hodźna
	10		8	
		centroina miqjow w cyfku		14
"głowa" miasta ma chotowkie	2	linijca rodźina dzieła		
			muskulamy u atlety	
		10		
Paschal-ska, Ota z "Kóanu"		6	prze-starzale worek, londa	4
				16

Litery z ponumerowanych pól utworzą tytuł filmu K. Sowińskiego.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	

Rozwiązanie krzyżówki nr 1198. Hasło: Drogie jest to, co rzadkie. Nagrodę wylosowała Stanisława Wołodkowicz z Czarnego Boru. Nagroda jest do odebrania w Domu Prasy (Laisvės pr. 60) w ciągu 30 dni kalendarzowych.

Stronę przygotowała Monika Urbanowicz

Dzień Otwartych Drzwi w Gimnazjum im. Szymona Konarskiego w Wilnie

W czwartek, 2 marca br., Gimnazjum im. Szymona Konarskiego w Wilnie zaprosiło rodziców wraz z przyszłymi uczniami do zapoznania się z ofertą edukacyjną placówki.

Po powitaniu dyrektora goście mogli obejrzeć kilka tańców „Świętżianki” oraz występy solistów. Następnie dzieci poszły na warsztaty, dorośli zaś mieli możliwość wysłuchania przygotowanych odczytów na tematy związane z rozpoczęciem nauki. Zostały poruszone takie tematy: przygotowanie dziecka do szkoły, gotowości szkolnej, rejestracja przyszłego ucznia w systemie Samorządu miasta Wilna oraz dlaczego warto oddać swoje dziecko do Gimnazjum im. Szymona Konarskiego w Wilnie. W tym samym czasie przyszli uczniowie wzięli udział w dwóch z sześciu proponowanych warsztatów. Jedni wykonali prace na warsztatach plastycznych, inni pracowali podczas warsztatów robótek ręcznych czy technologicznych, część miała możliwość

zabawy z robotami lub wykonania eksperymentów chemicznych czy poznania tajemnic matematyki za pomocą klocków Lego.

Po godzinie nieobecności uśmiechnięte i radosne dzieci wróciły do auli, gdzie mogły podzielić się wrażeniami ze swymi rodzicami. W trakcie skromnego poczęstunku rodzice mieli możliwość bezpośrednio otrzymać odpowiedzi na ciekawące ich pytania.

Uśmiechy dzieci oraz zadowolenie rodziców świadczyło o tym, że 1 września nie zabraknie ich na uroczystej akademii z okazji rozpoczęcia roku szkolnego. Już teraz zaś wszystkich przyszłych naszych uczniów zapraszamy do działającej sobotniej szkółki „Wesoła karuzela” na zajęcia integracyjne oraz przygotowawcze do nauki w szkole. Zajęcia odbywają się sobotami od godziny 10.00 do 12.00.

Pragnąc pomóc osobom, które nie mogły wziąć udziału w imprezie, przekazujemy skrót informacji, gdyby jednak powstały jakieś pytania, proszę śmiało pisać:

w sprawie rekrutacji olga.jurkovicene@konarsko.lt

w sprawie przygotowania dziecka do szkoły - jolita.jakubauskiene@konarsko.lt

w sprawie gotowości szkolnej - liucija.kolpak@konarsko.lt

pytania ogólne - valerijus.jaglinski@konarsko.lt

Gimnazjum im. Szymona Konarskiego w Wilnie o ukierunkowaniu Innowacyjnej Przedsiębiorczości naboru dokonuje z całego terytorium Samorządu Miasta Wilna i okolic. Termin składania wniosków o przyjęcie - od 1 marca do 31 marca br.

We wniosku można wskazać maksymalnie 3 szkoły i jedną z nich ma być terytorialna, czyli do której przyszły uczeń należy według deklarowanego miejsca zamieszkania.

W trakcie składania wniosku ważną może być kolejność wyboru szkół. Na pierwszym miejscu należy wskazać tę placówkę, do której dziecko chciałoby trafić. Zachęcamy do umieszczenia pod numerem pierwszym naszego gimnazjum.

Wnioski o przyjęcie do placówek oświatowych są składane elektronicznie. Podłączyć się do systemu można poprzez: <http://www.konarsko.lt/pl/rekrutacja-do-szkoly/> <https://view.genial.ly/621901f->

[fc2fa410019ff2484/interactive-content-gimnazjum-im-szymona-konarskiego-w-wilnie](https://view.genial.ly/621901f-fc2fa410019ff2484/interactive-content-gimnazjum-im-szymona-konarskiego-w-wilnie)

Klub Prasowy Gimnazjum im. Szymona Konarskiego w Wilnie

Jarmark Kaziukowy w Gimnazjum w Trokach

W piątek, 3 marca br., po raz kolejny w murach Gimnazjum w Trokach odbył się „Jarmark Kaziukowy”.

Na jarmarku można było kupić m. in.: ciasteczka, lizaki, wafle, balony oraz piękne palmy wielkanocne – symbol zbliżających się Świąt Wielkanocnych.

Wyroby zostały wykonane przez uczniów oraz ich rodziców. Imprezę umilała muzyka akordeonowa w wykonaniu uczniów kl. III G Robertasa i Linasa. Szkolny kiermasz to nie tylko tradycja i dobra zabawa, lecz również ćwiczenie podstaw przedsiębiorczości.

Kaziuczek
Niemencyński

11 MARCA 2023 R.
GODZ. 11.00

Zagrają i zaśpiewają:
Zespół JONIS
Kapela SPÉLMANI (Łotwa)
KAPELA ŚWIĘTOJAŃSKA
KAPELA KAWALERÓW PODWILEŃSKICH
Kapela BEZ SŁÓW
Zespół wokalny GIJA

Organizatorzy:

MUZEUM KSIĘDZA PRAŁATA JÓZEFA OBREMSKIEGO
W MEJSZAGOLE

DZIEŃ OTWARTYCH DRZWI
19 marca 2023 r.

Program uroczystości upamiętniającej
Księdza Prałata Józefa Obrembskiego:

- O godz. 11.00 Msza św. w intencji śp. ks. prałata Józefa Obrembskiego z udziałem społeczności gimnazjum, któremu patronuje ks. Obrembski (ks. proboszcz Edward Dukiel)
- Po Mszy św. spotkanie w salce parafialnej obecnej plebanii - prezentacja o życiu ks. prałata Obrembskiego (kier. muzeum Józefa Markiewicz)
- W muzeum przekazanie pamiątek śp. ks. prałata Jana Kasiukiewicza (ks. dziekan Jerzy Witkowski) i rozmowy-wspomnienia przy pączkach i herbacie

Wilno – portret miasta w burzliwym wieku XVII

Fascynowało swoją wielokulturowością

Na antenie Polskiego Radia wyemitowano audycję pt. „Skarbiec Nauki Polskiej”. Była to rozmowa z autorem książki „Pod przysądem horodnictwa wileńskiego. O jurydyce i jej mieszkańcach w XVII wieku” dr. Kamilem Frejlichem. Praca ukazała się w cenionej serii **Monografie Fundacji na rzecz Nauki Polskiej**.

Dr Frejlich jest historykiem, specjalistą w zakresie dziejów Rzeczypospolitej Obojga Narodów, w tym zwłaszcza Wielkiego Księstwa Litewskiego. Pracuje w Muzeum Łazienki Królewskiej w Warszawie. Rozmawiano o Wilnie, jego początkach, ale także i o mieście w burzliwym wieku XVII, którym to czasem poświęcona jest monografia.

Tematem książki jest bowiem problematyka jurydyki horodnictwa wileńskiego – związanej z tamtejszym zamkiem. Jurydyka to część organizmu miejskiego, która nie podlegała władzom municypalnym, lecz szlacheckiemu urzędowi horodniczemu. Choć funkcja ta jest znana z licznych ośrodków w Wielkim Księstwie Litewskim, jedynie w przypadku Wilna ukształtował się sąd horodniczy, w ramach działalności którego powstały księgi sądowe. Analizując dane z owych ksiąg, autor zbudował wieloaspektowy i barwny obraz codzienności siedemnastowiecznych wilan.

Wilno odegrało niezwykle ważną rolę w historii kultury litewskiej, polskiej i żydowskiej. Związani byli z nim wybitni pisarze, uczeni, artyści, nie tylko tych trzech narodów. Przez wieki Wilno przeżywało wiele burzliwych momentów, bywało także powodem sporów i waśni. Ale zawsze olśniewało i mieszkańców, i przybyszów urokiem swojego niezwykłego położenia i architektury, fascynowało swoją wielokulturowością.

50. rocznica śmierci Józefa Unruga, admirała, dowódcy Floty i Obrony Wybrzeża

Wierny polskości

Józef Michał Hubert Unrug urodził się 7 października 1884 w Brandenburgu pod Berlinem (wówczas jako *Joseph von Unruh*). Był synem generała majora gwardii pruskiej Tadeusza Gustawa i saksońskiej hrabianki Izdory von Bunau. Uczył się w gimnazjum w Dreźnie. Ojciec, po przejściu w stan spoczynku, nabył majątek Sielek k. Żnina, gdzie mieszkał aż do śmierci w 1907 r. Józef Unrug od 1 kwietnia 1904 do 27 września 1907 przeszedł szkolenie oficerskie w Marineakademii Kiel, po którym otrzymał stopień podporucznika (*Leutnant zur See*). Później pływał na pokładach niemieckich okrętów: „Stosch” i „Mars”. Ukończył także kursy minowo-torpedowe oraz podwodnego pływania. Po promocji oficerskiej służył na krążownikach „München” i „Niobe” oraz pancerniku „Braunschweig”. Od 21 czerwca 1911 do 25 sierpnia 1913 służył jako oficer inspekcyjny w Szkole Marynarskiej Mürwik we Flensburgu, po roku został dodatkowo adiutantem komendanta szkoły. Od 1913 pływał na pancerniku „Friedrich der Große”, początkowo jako oficer wachtowy, następnie jako dowódca baterii dział. W latach 1915–1919 pełnił służbę na okrętach podwodnych. Był drugim oficerem i dowódcą okrętów podwodnych UB-25, UC-11 i UC-28, potem komendantem szkoły okrętów podwodnych oraz dowódcą flotylli okrętów podwodnych.

Po odzyskaniu niepodległości Polski przeniósł się do niej w 1919 i zgłosił się do Wojska Polskiego. Zweryfikowany jako kapitan marynarki, przydzielony został na kierownika Wydziału Operacyjnego w Sekcji Organizacyjnej Departamentu dla Spraw Morskich w Warszawie.

W 1920 został pierwszym kierownikiem Urzędu Hydrograficznego w Gdańsku. Kupił w Hamburgu na własne nazwisko pierwszy polski okręt – ORP „Pomorzanie”. W latach 1920–1922 pełnił obowiązki szefa Sztabu Dowództwa Wybrzeża Morskiego. 28 kwietnia 1921 roku poślubił Zofię Unrug, daleką kuzynkę pochodzącą z tego samego rodu. W listopadzie 1922 roku został zatwierdzony na stanowisko szefa sztabu Dowództwa Floty. W dniu 1 lipca 1924 został przeniesiony w stan nieczynny na okres jednego roku z prawem do uposażenia. W 1925 prezydent RP Stanisław Wojciechowski przywrócił go do służby czynnej i powierzył stanowisko dowódcy Floty w Gdyni.

21 grudnia 1932 prezydent RP Ignacy Mościcki nadał mu stopień kontradmirała.

21 sierpnia 1939 przeniósł Dowództwo Floty na Hel. Po ogłoszeniu mobilizacji 24 sierpnia został dowódcą Obrony Wybrzeża, bezpośrednio podległym Naczelnemu Wodzowi marszałkowi Polski Edwardowi Śmigłemu-Rydzowi. Pomimo iż od pierwszych chwil II wojny światowej dowodzone przez

niego wybrzeże zostało odcięte od pozostałej części kraju, poddało się jako jeden z ostatnich punktów oporu. 1 października, w związku z zepchnięciem resztek odciętych sił na Półwysep Helski i brakiem sensu dalszej obrony, podjął decyzję o kapitulacji. Kontradmirał Unrug wraz z pozostałymi marynarzami i żołnierzami dostał się do niewoli niemieckiej. Przebywał w oflagach, X B Nienburg, VIII B Silberberg, XVII C Spittal, II C Woldenberg, VII B Sandbostel, IV C Colditz, X C Lubeka, a od 1941 w VII A Murnau. Uwolniony został w 1945.

Jako urodzony pod Berlinem w spolszczonej rodzinie o niemieckich korzeniach szlacheckich, mówił lepiej po niemiecku niż po polsku, lecz w obozowych kontaktach z Niemcami obcował jedynie w języku polskim, przez tłumacza, bo – jak mówił – zapomniał języka niemieckiego 1 września 1939 r. W obozach przeczytał ponad 400 książek po angielsku i francusku, a żadnej w języku niemieckim. Odmó-

wił przejścia w stopniu admirała na stronę niemiecką i objęcia ważnego stanowiska w Kriegsmarine, dzieląc niewolę ze swoimi marynarzami.

Został wyzwolony 29 kwietnia 1945 r. przez wojska amerykańskie. Po opuszczeniu obozów jenieckich przebywał w Wielkiej Brytanii. Został zastępcą szefa Kierownictwa Marynarki Wojennej. 2 września 1946 został awansowany na wiceadmirała. Nie powrócił do kraju i przebywał na emigracji w Wielkiej Brytanii do 1948, po czym wyjechał do Maroka, gdzie pracował fizycznie przy kutrach, w magazynie oraz przy ładunkach. Od 1955 mieszkał w Lailly-en-Val koło Beaugency we Francji, pracując jako kierownik ciężarówki, wożący żywność z pobliskiego miasteczka. Zmarł 28 lutego 1973 r. w wieku 88 lat w Domu Spokojnej Starości Polskiego Funduszu Humanitarnego w Lailly-en-Val. Pochowany został 5 marca w kaplicy zamku Montrésor nad Loarą.

21 września 2018 Prezydent RP Andrzej Duda, na wniosek mi-

nistra obrony narodowej, mianował pośmiertnie wiceadmirała Józefa Unruga na stopień admirała floty.

24 września 2018 zwłoki Józefa Unruga i jego żony, Zofii zostały ekshumowane w Montrésor i przeniesione do francuskiego portu w Brest, gdzie czekała gwardia honorowa. Po 45 latach admirał miał spocząć na ziemi ojczystej.

W dniach 1–2 października 2018 roku w Gdyni Oksywiu odbyły się uroczystości pogrzebowe Józefa i Zofii Unrugów po sprowadzeniu ich trumien do Polski. Po czuwaniu przy trumnach w kościele garnizonowym Marynarki Wojennej pw. NMP Częstochowskiej, odprawiona została Msza św., a następnie spod kościoła wyruszył kondukt na Cmentarz Marynarki Wojennej w Gdyni. W czasie ceremonii Prezydent wręczył akt mianowania wnukowi Admirała, Christophe'owi Unrugowi, obecnemu burmistrzowi miasteczka Montrésor.

Opr. Jan Lewicki
na podstawie wikipedia.pl

WIELOFUNKCYJNY OŚRODEK KULTURY W RUDOMINIE
ZAPRASZA DO UDZIAŁU W KONKURSIE POETYCKIM

„Słowa w moim sercu”

2023 03 01 / 2023 03 15

**Z okazji Światowego Dnia Poezji
przesyłajcie swoje wiersze i
zgarnijcie nagrody.**

Wiersze wysyłajcie pocz. el.
rudaminosdkc@gmail.com

Sponsorom nagród jest

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI SŁUŻBY KONTROLI I AUDYTU SAMORZĄDU REJONU WILEŃSKIEGO ZA ROK 2022

II.3.3. Wnioski do Rady ws. możliwości zaciągnięcia kredytu

Po dokonaniu oceny przepisów Ustawy Republiki Litewskiej o strukturze budżetu, Ustawy Republiki Litewskiej o zatwierdzaniu wskaźników finansowych budżetu państwa i budżetów samorządów na rok 2022, zasad zaciągania pożyczek, które regulują limity i tryb pożyczek przez samorządy Służba przygotowała i przedstawiła Radzie Samorządu wnioski niezbędne do podjęcia decyzji:

o możliwości udzielenia gwarancji w wysokości 750 tys. euro kontrolowanemu przez samorząd przedsiębiorstwu ZSA „Nemenčinės komunalininkas” na zaciągnięcie pożyczki na okres 4 lat;

o możliwości zaciągnięcia długoterminowej pożyczki w wysokości 250 tys. euro na realizację projektu inwestycyjnego „Odnowa (modernizacja) budynku ambulatorium w Rudominie, mieszczącego się przy ul. Taikos 10 we wsi Rudomino gminy rudomińskiej w rejonie wileńskim”;

o możliwości udzielenia gwarancji w wysokości 500 tys. euro kontrolowanemu przez samorząd przedsiębiorstwu „Nemenčinės komunalininkas” na nabycie linii kredytowej w celu pokrycia braku kapitału obrotowego i terminowych rozliczeń z dostawcami;

o możliwości udzielenia gwarancji w wysokości 1 500 tys. euro kontrolowanemu przez Samorząd przedsiębiorstwu „Nemėžio komunalininkas” na otrzymanie pożyczki na pokrycie braku środków obrotowych i terminowe rozliczenia z dostawcami;

o możliwości zaciągnięcia długoterminowej pożyczki w wysokości 800 tys. euro na realizację projektu inwestycyjnego „Odnowa (modernizacja) budynku Gimnazjum w Wołczunach, mieszczącego się przy ul. Draugystės 17 we wsi Wołczuny gminy czarnoborskiej w rejonie wileńskim”;

o zezwoleniu na udzielenie gwarancji w wysokości 1 000 tys. euro kontrolowanemu przez Samorząd przedsiębiorstwu „Nemenčinės komunalininkas” na pozyskanie linii kredytowej na okres dwóch lat.

II. 4. Monitoring realizacji zaleceń audytu

Po przeprowadzeniu audytów podmiotom przedstawiono zalecenia dot. usunięcia stwierdzonych uchybień. W Strategicznym Planie Działalności Samorządu Rejonu Wileńskiego na lata 2021-2023 oraz planie działalności Służby na rok 2022 zatwierdzono kryterium oceny wyników audytów – stopień realizacji zaleceń audytu – 81 procent.

Wyniki działalności Służby mierzone są wynikami realizacji przedstawionych rekomendacji. W zależności od osiągniętej zmiany zalecenie można uznać za zrealizowane, częściowo zrealizowane lub niezrealizowane.

W 2022 r. przedstawiono zalecenia, termin realizacji których		Zaleceń z lat poprzednich, termin realizacji których upływał 31 grudnia 2022 r.	Do 31 grudnia 2022 r. zrealizowano	Termin realizacji nie upłynął
Do 31 grudnia 2022 r.	W 2023 r. i później			
13	12	5	18	12

W celu zapewnienia maksymalnego wpływu audytów w dalszym ciągu realizowany będzie monitoring realizacji zaleceń, które nie zostały zrealizowane do 31 grudnia 2022 roku.

III. UPUBLICZNIANIE I ROZLICZENIA DZIAŁALNOŚCI

Kontroler Samorządu okresowo uczestniczy w posiedzeniach Komitetu Kontroli i udziela informacji o przeprowadzonych w placówkach audytach bądź procedurach audytu.

Na stronie internetowej Samorządu www.vrsa.lt podawana jest informacja o działalności Służby: zadania i funkcje wszystkich pracowników, roczne plany i sprawozdania z działalności, sprawozdania finansowe, sprawozdania z przeprowadzonych audytów, wnioski składane do Samorządu.

Roczne sprawozdanie działalności przedstawiane jest Radzie Samorządu, jak również – publikowane w prasie lokalnej.

Zatwierdzone decyzją Rady Samorządu Rejonu Wileńskiego nr T3-3 z dnia 2 lutego 2023 roku.

Ze sprawozdaniem z działalności można się zapoznać na stronie internetowej www.vrsa.lt.

(S-3353)

Decyzje Rady Samorządu Rejonu Wileńskiego ws. sformowania terytoriów do potrzeb społecznych

Nr	Numer i data decyzji	Nagłówek podjętej decyzji	Sedno decyzji
1.	T3-370 22 grudnia 2022 r.	O uściśleniu decyzji Rady Samorządu Rejonu Wileńskiego nr T3-79 z dnia 24 lutego 2017 r. „O sformowaniu do potrzeb społecznych działki, mieszczącej się we wsi Zakieńce gminy rukojeńskiej w rejonie wileńskim”	Uściślić punkt 1 decyzji Rady Samorządu Rejonu Wileńskiego nr T3-79 z dnia 24 lutego 2017 r. „O sformowaniu do potrzeb społecznych działki, mieszczącej się we wsi Zakieńce gminy rukojeńskiej w rejonie wileńskim” i przedstawić go w następujący sposób: „1. Pozytywnie zaopiniować sformowanie działki ziemi o powierzchni około 0,10 ha o innym przeznaczeniu – ogólnego użytku (ogólnego użytku miast, miasteczek i wsi bądź samorządów), mieszczącej się we wsi Zakieńce gminy rukojeńskiej w rejonie wileńskim, pod urządzenie przestrzeni publicznej terytorium zurbanizowanego oraz infrastruktury obsługi istniejącego cmentarza”.
2.	T3-65 24 lutego 2023 r.	O sformowaniu do potrzeb społecznych terytorium, mieszczącego się we wsi Rakańce gminy mariampolskiej w rejonie wileńskim	Sformować do potrzeb społecznych działkę ziemi o powierzchni około 1,05 ha o innym przeznaczeniu - ogólnego użytku (ogólnego użytku miast, miasteczek i wsi bądź samorządów), mieszcząca się we wsi Rakańce gminy mariampolskiej w rejonie wileńskim, pod nieczynny cmentarz.
3.	T3-66 24 lutego 2023 r.	O sformowaniu do potrzeb społecznych terytorium, mieszczącego się we wsi Wielkie Kabiszki gminy sużańskiej w rejonie wileńskim	Sformować do potrzeb społecznych działkę ziemi o powierzchni około 0,3037 ha i działkę ziemi o powierzchni około 0,4878 ha o innym przeznaczeniu – terytorium korytarzy sieci komunikacyjnych i sieci inżynierskich, mieszczących się we wsi Wielkie Kabiszki gminy sużańskiej w rejonie wileńskim, pod urządzenie ścieżek dla pieszych.
4.	T3-67 24 lutego 2023 r.	O sformowaniu do potrzeb społecznych terytorium, mieszczącego się we wsi Werusowo gminy sużańskiej w rejonie wileńskim	Sformować do potrzeb społecznych działkę ziemi o powierzchni 0,057 ha o innym przeznaczeniu – ogólnego użytku (ogólnego użytku miast, miasteczek i wsi bądź samorządów), mieszcząca się we wsi Werusowo gminy sużańskiej w rejonie wileńskim, pod urządzenie przestrzeni publicznej zurbanizowanego terytorium.
5.	T3-69 24 lutego 2023 r.	O wyprawieniu błędu technicznego na wykresie Planu Specjalnego Krajobrazu Terytorium Samorządu Rejonu Wileńskiego	Wyprawić na wykresie planu specjalnego krajobrazu błąd techniczny – oznakowanie graficzne: oznakować całą działkę o innym przeznaczeniu – ogólnego użytku (ogólnego użytku miast, miasteczek i wsi oraz samorządów) (nr kad. 4167/0500:564), mieszcząca się we wsi Papiszki gminy pogirskiej w rejonie wileńskim, w następujący sposób: „terytorium cmentarza” i „cmentarz”.

Adres strony internetowej Samorządu Rejonu Wileńskiego, na której podawane są decyzje Rady: www.vrsa.lt (Taryba-ir-Meras/Sprendimai) (S-3363)

WYSTAWA „PAKT ZBRODNIARZY”

10 marca – 25 kwietnia 2023 r., przy Muzeum Ofiar Ludobójstwa w Wilnie (ul. Aukų 2A, Wilno) 10 marca o godz. 12.00 – uroczystość otwarcia w przeddzień Dnia Odrodzenia Niepodległości Litwy Wystawa plenerowa „Pakt zbrodniarzy” została przygotowana przez Instytut Pamięci Narodowej w 2022 r. w 83. rocznicę podpisania paktu Ribbentrop-Mołotow.

23 sierpnia 1939 r. w Moskwie, po trwających zaledwie jeden dzień negocjacjach, podpisano pakt o nieagresji pomiędzy Związkiem Sowieckim i Rzeszą Niemiecką, który został poszerzony o tajny protokół. Jest on znany jako pakt Ribbentrop-Mołotow.

Adolf Hitler i Józef Stalin wspólnie przygotowali Europie i całemu światu hekatombę wojny o niespotykanych dotąd rozmiarach. Pierwszą ofiarą ich współpracy padła Polska, zaatakowana z dwóch stron 1 i 17 września 1939 r.

W wyniku trwających sześć długich lat represji obydwu reżimów totalitarnych Rzeczpospolita Polska straciła blisko 6 milionów obywateli. To historia tysięcy zbrodni, których

symbolami pozostają do dzisiaj Katyń i KL Auschwitz.

Związek Sowiecki po dwuletnim okresie bliskiej współpracy z III Rzeszą 22 czerwca 1941 r. sam został przez nią zaatakowany. ZSRS wojnę kończył już w szeregach zwycięskiej koalicji alianckiej. Anglosasi ustępowali wobec nowej imperialnej polityki sowieckiego totalitaryzmu. O sowieckim współudziale w „zbrodni założycielskiej” niewielu chciało wówczas pamiętać.

Hitler i Ribbentrop za swoje czyny zapłacili śmiercią. Pierwszy w obliczu klęski popełnił samobójstwo w bunkrze Kancelarii Rzeszy w Berlinie. Drugi został skazany na karę śmierci przez Międzynarodowy Trybunał Wojskowy w Norymberdze. Tysiące niemieckich oprawców pozostało jednak bezkarnych.

Stalin, Mołotow i inni sowieccy przywódcy oraz ich podwładni do dzisiaj nie tylko nie zostali rozliczeni, ale bywa, że ich zbrodnie są w ogóle kwestionowane.

Organizatorzy: Instytut Pamięci Narodowej, Instytut Polski w Wilnie, Centrum Badań Ludobójstwa i Ruchu Oporu Mieszkańców Litwy

* Szanownemu Panu **Waldemarowi TOMASZEWSKIEMU**, prezesowi ZPL i AWPL-ZChR, europostowi z okazji Dnia Urodzin składamy szczerze życzenia:

Niech Bóg błogostawi i wspiera wszystkie dobre pomysły, pomaga je zrealizować, obdarzy krzepkim zdrowiem, radością życia, niegasnącą energią, wytrwałością w pokonywaniu wyzwań.

Katolickie Stowarzyszenie Polaków na Litwie i prezes Paulina Mielko

* Szanownym członkom Katolickiego Stowarzyszenia Polaków na Litwie **Annie GAJKOWSKIEJ, Ewelinie SOŁOWJOWEJ, Wacławie SZARKO-RADJUSZ, Irmante ČESNAVIČIUTE** a także **Erice JANKOWICZ** oraz **Dariuszowi ZINKIEWICZOWI** z okazji Dnia Urodzin życzymy dobrego zdrowia, szczęścia, niegasnącej energii, miłości, radości ze spełnienia marzeń oraz stałej opieki Bożej.

Zarząd Główny KSPL

* Z okazji Dnia Urodzin **Apolonii BARKOWSKIEJ** oraz **Ryszardowi CZECZOTOWI** życzymy zdrowia, pogodnego nastroju, wszelkich łask Bożych oraz tradycyjnych 100 lat.

Rektor Ryszard Kuźmo i słuchacze PUTW

* Najlepsze życzenia z okazji Jubileuszu Urodzin **Zenobii MIKIELEWICZ**, członkini Zarządu Wileńskiego Rejonowego Oddziału ZPL oraz prezesce koła „Pochodnia”: spełnienia marzeń, pogody ducha, szacunku od najbliższych. Niech każdy nowy dzień niesie zdrowie oraz wiele chwil do radości, a Matka Boża ma zawsze w swej opiece.

Zarząd Wileńskiego Rejonowego Oddziału ZPL

* Wiązankę najpiękniejszych życzeń z okazji Jubileuszu **Walentynie FIEDOROWICZ**, członkini koła AWPL-ZChR w Markucjach: zdrowia, jak najmniej w życiu trosk i zmartwień, szacunku od najbliższych osób oraz wszelkich łask Bożych.

Prezydium Oddziału AWPL-ZChR miasta Wilna

Z całego serca

* Z okazji pięknego Jubileuszu **Wacławowi TUMKIEWICZOWI** składamy najserdeczniejsze życzenia:

Każdy dzień to nowe doświadczenie, każdego dnia można spełnić marzenie. Nie ma znaczenia ile Masz lat, codziennie Możesz poznawać świat. Więc w dniu takich pięknych urodzin, życzymy szczęśliwych godzin. Dużo radości, zdrowia, siły i chęci, niech żaden problem nie zniechęci.

Członkowie koła ZPL w Rukojniach oraz starostwo

* Z okazji pięknego jubileuszu składamy najserdeczniejsze życzenia **Alinie MATAČINIENĖ**:

Wiary w siebie samej i w marzenia.
Odwagi, byś pewnie kroczyła przez życie.
Nadziei na lepsze jutro.
Cierpliwości, abyś wytrwale dążyła do wyznaczonych celów.
Miłości, która dodaje skrzydeł.
Zdrowia, bo dziś jest na wagę złota.
Przyjaciółki, aby podzieliła Twoją radość, a współczuła w trudnych chwilach.
Życzymy Ci również szczęścia,
niech towarzyszy Ci każdego dnia!

Pracownicy starostwa sużańskiego

* Z okazji pięknych Jubileuszy **Marianowi SADOWSKIE-MU, Helenie JURCEWICZ** oraz **Helenie SZPAKOWSKIEJ** składamy najserdeczniejsze życzenia:

Niechaj los sprzyja, niosąc powodzenie, idźcie przez życie z dobrocią w sercu, otoczeni ludźmi, których kochacie, silni poczuciem bezpieczeństwa i szczęścia, niech każdy obrót kalejdoskopu życia przynosi tylko radość.

Starostwo Rukojnie

* Z okazji Jubileuszu 35. Urodzin wiązanekę najserdeczniejszych życzeń **Markowi PIŁATOWI**, członkowi Zarządu Wileńskiego Rejonowego Oddziału ZPL oraz prezesowi koła w Ławaryszkach: radości w każdym dniu, spełnienia marzeń, wszelkiej pomyślności i satysfakcji z pracy, niewyczerpanych pokładów energii oraz opieki Bożej na dalsze lata.

Zarząd Wileńskiego Rejonowego Oddziału ZPL

* Z okazji Dnia Urodzin **Bożenie SINKEVIČIENĖ**, dyrektorce żłobka-przedszkola w Mickunach, życzymy aby każdego dnia na nowo zachwycała się życiem, niepowtarzalnym i jedynym, miłością, wszechobecną i cierpliwą, przyjaźnią, niezniszczalną i cichą, i uśmiechała się do siebie i świata. Spełnienia wszystkich marzeń!

Starostwo mickuńskie

* Z okazji pięknego Jubileuszu byłemu dyrektorowi szkoły w Mickunach **Bernardowi AWŁASEWICZOWI** składamy najserdeczniejsze życzenia: zdrowia pozwalającego na aktywne życie i realizację swoich pasji, wszelkiej pomyślności, optymizmu życiowego oraz szczęścia w gronie najbliższych. Niech omijają troski i smutki dnia codziennego, a jesień życia będzie najlepszym czasem do spełnienia rzeczy dotąd niespełnionych.

Starostwo mickuńskie oraz Wspólnota w Mickunach

* Z okazji Dnia Urodzin **Wandzie MAZOLEWSKIEJ**, kwestorce PUTW, składamy najserdeczniejsze życzenia:

Kochana Wandziu!
Możesz mieć co tylko chcesz,
nie tylko to, co masz,
możesz mieć medali rząd,
nie dbać o opinię,
możesz być daleko stąd,
ale masz zasług więcej niż inni,
czego Ci nadal życzymy.

Rektor Ryszard Kuźmo, kabarecik oraz słuchacze PUTW

W Kalwarii Wileńskiej odbędzie się Nocna Droga Krzyżowa

W piątek, 10 marca, o godz. 20.30 parafia Odnalezienia Krzyża Świętego w Wilnie (Kalwaria Wileńska) zaprasza do wspólnej modlitwy rozważającej Mękę Pańską na Nocnej Drodze Krzyżowej. Początek przy kaplicy Matki Bożej Bolesnej w Bołtupiach.

Droga Krzyżowa będzie odprawiana w językach litewskim i polskim.

„Podczas Drogi Krzyżowej będziemy się modlić o pokój na świecie i na Ukrainie oraz za naszą Ojczyznę Litwę. Królowo Pokoju, módl się za nami!” – do udziału zaprasza parafia.

„Śmierć i życie jest w ręku Boga” (św. Rafał Kalinowski)

Ze smutkiem odebraliśmy wiadomość o odejściu do wieczności śp. **Wincenty KAZINIEC**, wieloletniej nauczycielki klas początkowych szkoły w Mejsztach. Została w naszej pamięci jako dzielna, aktywna, wierna krzewicielka polskości i patriotyzmu. Była pracowitą, zdyscyplinowaną, koleżeńską, troskliwą mamą i babcią. Świata pamięć o Niej pozostanie w naszych sercach oraz wszystkich tych, którzy Ją znali. Wyrażamy współczucie i wyrazy otuchy córce Rycie, synowi Władysławowi oraz całej Rodzinie.

Dobry Jezu a nasz Panie, daj Jej wieczne spoczywanie.

Pamiętający w modlitwie koledzy z ławy szkolnej

Członkiem zarządu Grupy EKR w Parlamencie Europejskim jest europoseł Waldemar Tomaszewski, prezes AWPL-ZChR.

Europejscy Konserwatyści i Reformatorzy to grupa powstała w 2009 roku, w której skład wchodzi 63 eurodeputowanych z 15 krajów UE

Fracja EKR w Parlamencie Europejskim opowiada się:

- za Europą Ojczyzn
- za tradycyjną rodziną
- za wartościami chrześcijańskimi

63
POSŁÓW

19
PARTII

15
KRAJÓW

- za niższymi podatkami
- za równymi dopłatami dla rolników
- za zmniejszeniem bezrobocia wśród młodzieży

Europa potrzebuje zmiany, nadszedł czas, aby poprowadzić UE w nowym, lepszym kierunku. Unia musi służyć ludziom, a nie biurokratom.

(Zam. 13345)

Przeszedł do historii

Amerykański nastolatek Jordan Stolz przeszedł do historii mistrzostw świata w tyżwiarstwie szybko zdobywając jako pierwszy w historii złote medale na trzech dystansach. W holenderskim Heerenveen 18-latek triumfował na 500, 1000 i 1500 metrów.

Wyśmienity początek Verstappena

Broniący tytułu Holender Max Verstappen z zespołu Red Bull wygrał w niedzielę inauguracyjny sezon mistrzostw świata Formuły 1 wyścig o Grand Prix Bahrajnu na torze Sakhir. Drugi był partner Holendra z zespołu – Meksykanin Sergio Perez, który stracił 11,987 s, a trzeci dwukrotny mistrz świata Hiszpan Fernando Alonso (Aston Martin) – strata 38,637.

Triumf Skrzyczyńskiego

Jarosław Skrzyczyński na ogierze Inturido wygrał Grand Prix Krakowa podczas zakończonych w Tauron Arenie jeździeckich zawodów Cavaliada Tour i zapewnił sobie triumf w klasyfikacji generalnej całego cyklu.

Kowalczyk bezkonkurencyjna

Kacper Antolec okazał się najlepszy na dystansie 25 km w 47. Biegu Piastów. Wśród kobiet bezkonkurencyjna była multi-medalistka igrzysk olimpijskich i mistrzostw świata Justyna Kowalczyk-Tekieli.

Cztery złota Norwega

Norweg Jarl Magnus Riiber ma komplet czterech złotych medali w czterech startach w mistrzostwach świata w kombinacji norweskiej w Planicy. Na zakończenie zmagania w tej dyscyplinie 25-letni dominator triumfował w skokach na dużej skoczni i biegu na 10 km.

Domowe zwycięstwo

Siatkarze Grupy Azoty Kędzierzyn-Koźle pokonali we własnej hali Itas Trentino (Włochy) 3:2 (25:22, 22:25, 22:25, 25:21, 15:10) w pierwszym meczu ćwierćfinału Ligi Mistrzów siatkarzy. Rewanżowe spotkanie w Trydencie odbędzie się 16 marca.

Siedem medali Polaków na lekkoatletycznych HME w Stambule

Zabrakło złota

Polscy lekkoatleci wywalczyli trzy medale w ostatnim dniu halowych mistrzostw Europy w Stambule. Srebro zdobyli Jakub Szymański w biegu na 60 m przez płotki i Piotr Lisek w skoku o tyczce, a trzecia była kobieca sztafeta 4x400 m. W ogóle zaś Polacy wywalczyli siedem krążków i zajęli 15. miejsce w klasyfikacji medalowej.

W niedzielę, 5 marca, odbyło się aż 13 finałów. Ostatnim z nich był bieg na 60 m ppł, w którym Szymański zajął drugie miejsce czasem 7,56. Triumfował reprezentant Szwajcarii Jason Joseph wynikiem 7,41. Trzeci był Francuz Just Kwaou-Mathey – 7,59.

Wcześniej Piotr Lisek wywalczył srebro, uzyskując swój najlepszy wynik w sezonie – 5,80. Polak był drugi ex aequo z Grekiem Emanuelem Karalidem. Zwyciężył Norweg Sondre Guttormsen, który też uzyskał 5,80, ale miał mniej strąceń. 30-letni Lisek zdobył piąty medal halowych ME, w tym drugi srebrny. W 2017 roku triumfował w Belgradzie. W 2019 roku w Glasgow był drugi, a w Pradze (2015) i Toruniu (2021) zajął trzecie miejsce.

Polska sztafeta 4x400 m w składzie: Anna Kielbasińska, Marika Popowicz-Drapała, Alicja Wrona-Kutrzepa i Anna Pałys zajęła trzecie miejsce. Zwyciężyły Holenderki, ze świetną Femke Bol na ostatniej zmianie, a drugie były Włoszki.

Norbert Kobielski uplasował się na piątej pozycji w skoku wzwyż, wyrównując swój najlepszy wynik w sezonie – 2,26. W pierwszej próbie zaliczył wysokość 2,10, 2,15 i 2,19. Natomiast 2,23 i 2,26 pokonał za drugim podejściem. Nie uporał się jednak z 2,29. Wygrał Douwe Amels, który pobił rekord Holandii – 2,31. Srebrny medal zdobył Ukrainiec Andrij Procenko – 2,29, a brąz wywalczył Belg Thomas Carmoy – 2,29.

Tytuł halowej mistrzyni Europy w biegu na 800 m obroniła Keely Hodgkinson. Brytyjka triumfowała wynikiem 1.58,66. Na podium stanęły też Słowenka Anita Horvat – 2.00,54 i Francuzka Agnes Raharolahy – 2.00,85. Najszybszym mężczyzną na tym dystansie był Hiszpan Adrian Ben – 1.47,34. Francuz Benjamin Robert przegrał z nim zaledwie o 0,003 sekundy. Trzecie miejsce zajął Belg Eliott Crestan – 1.47,65.

Najlepsza w biegu na 60 m ppł była Reetta Hurske z Finlandii – 7,79. Druga była Holenderka Nadine Visser – 7,84, a trzecia Ditaji Kambundji ze Szwajcarii – 7,91.

Konkurs skoku w dal wynikiem 7,00 wygrała Jazmin Sawyers z Wielkiej Brytanii. Za nią uplasowała się reprezentantka Włoch Larissa Lapichino – 6,97 i serbka Ivana Vuleta – 6,91.

Ukraińska Jarosława Mahuczich obroniła tytuł w skoku wzwyż. Brąz wywalczyła jej rodaczka Kateryna Tabasznyk, a srebrny medal zdobyła Holenderka Britt Weerman. Mahuczich jako jedyna pokonała wysokość 1,98 m. Próbowana też atakować 2,03, ale bez powodzenia. 19-letnia Weerman ustanowiła rekord Holandii – 1,96. Natomiast Tabasznyk uzyskała 1,94. 21-letnia Mahuczich w zeszłym roku wygrała mistrzostwa Europy w Monachium i halowe mistrzostwa świata w Belgradzie oraz zdobyła srebrny medal czempionatu globu w Eugene.

Greki Miltiadis Tentoglou po raz trzeci z rzędu został halowym mistrzem Europy w skoku w dal. Na podium w Stambule stanęli także Szwed Thobias Montler i Gabriel Bitan z Rumunii. Tentoglou w pierwszej próbie wyszedł na prowadzenie uzyskując 8,30 m. Żaden z rywali nie był w stanie go pokonać.

Czwarte miejsce polskiej drużyny skoczków na MŚ

Kibice liczyli na więcej

Polska, w składzie: Kamil Stoch, Piotr Żyła, Aleksander Zniszczoł i Dawid Kubacki, zajęła czwarte miejsce w drużynowym konkursie skoków podczas narciarskich mistrzostw świata w Planicy. Triumfowała Słowenia, a na kolejnych pozycjach znalazły się Norwegia i Austria.

Słowenia wyprzedziła Norwegię o 12,9 pkt. Strata Austrii wyniosła już 39,5 pkt, a Polski – 49,8. Wytypować podium w zawodach drużynowych było niezwykle trudno. Pięć reprezentacji prezentowało bowiem bardzo wyrównany poziom. Gdyby zsumować dorobek piątkowego konkursu indywidualnego to najlepszą i piątą ekipę dzieliło tylko 20 punktów. Ostatecznie rywalizacja aż tak zacięta nie była, ale walka o medale trwała niemal do samego końca. Słowenia na półmetku wyprzedzała Norwegię o 9,8 pkt i w finale jeszcze przewagę powiększyła.

Po medalach Żyły i Kubackiego w zawodach indywidualnych kibice liczyli, że Polacy wywalczą podium również w konkursie drużynowym

To załuga przede wszystkim Anze Laniska i Timiego Zajca, którzy byli najlepsi w nieoficjalnej indywidualnej klasyfikacji.

Biało-czerwoni po pierwszej serii zajmowali piątą lokatę. O ile Stoch i Kubacki spisali się w niej bardzo dobrze, uzyskując odpowiednio 136 i 137 m, to gorszy skok przydarzył się Zniszczołowi – 122 m. Żyła natomiast miał 131

Zaledwie 20-letni Szymański sprawił miłą niespodziankę zdobywając srebro w biegu na 60 m przez płotki

Siedmioboistka Adrianna Sulek do Stambułu przyleciała z zamiarem pobicia rekordu świata i zdobycia złota. Wywalczyła „tylko” srebro, a rekordzistką świata była przez sześć i pół sekundy

Jakob Ingebrigtsen zwyciężył bieg na 3000 m ustanawiając rekord Norwegii – 7.40,32. Dzięki temu powtórzył sukces z HME w Toruniu i sięgnął po dublet, bo był też najlepszy na 1500 m. Drugi był Hiszpan Adel Mechaal – 7.41,75, a trzeci Serb Elzan Bibic – 7.44,03.

Kevin Mayer zdobył 6348 pkt i trzeci raz w karierze został mistrzem Europy w siedmioboju. Na podium stanęli też Norweg Sander Skotheim – 6318 i Estończyk Risto Lillemets – 6079.

Polacy z siedmioma medalami – czterema srebrnymi i trzema brązowymi – zajęli 15. miejsce w klasyfikacji medalowej, choć – obok Holendrów – najczęściej stawali na podium. Decyduje jednak liczba złotych, a tu najlepsi byli Norwegowie, którzy wywalczyli cztery i jedno srebro.

skoczył 128,5 i biało-czerwoni zakończyli zmagania na czwartej pozycji. Indywidualnie Kubacki osiągnął siódmy wynik, Stoch 10., Żyła 16., a Zniszczoł 18. Na piątym miejscu uplasowali się broniący tytułu Niemcy. Polacy wrócili ze Słowenii z dwoma medalami wywalczonymi indywidualnie – złotym Żyły na obiekcie normalnym i brązowym Kubackiego na dużym.